

Brüssel, 5. märts 2026
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2023/0111(COD)

15389/1/25
REV 1

EF 370
ECOFIN 1514
CODEC 1807
ECB
PARLNAT

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: Nõukogu esimese lugemise seisukoht eesmärgiga võtta vastu EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses varase sekkumise meetmetega, kriisilahenduse eeltingimustega ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega
- Vastu võetud nõukogu poolt 5. märtsil 2026

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2026/...,**

...

**millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014
seoses varase sekkumise meetmetega, kriisilahenduse eeltingimustega
ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt³

¹ ELT C 307, 31.8.2023, lk 19.

² ELT C 349, 29.9.2023, lk 161.

³ Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2024. aasta seisukoht (ELT C, C/2025/3752, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3752/oj>) ja nõukogu 5. märtsi 2026. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi ... seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu krediidasutuste ja investeerimisühingute (edaspidi „finantsinstitutsioonid“) kriisilahenduse raamistik loodi pärast 2008.–2009. aasta ülemaailmset finantskriisi ja järgides finantsstabiilsuse nõukogu poolt esimest korda 2011. aasta oktoobris avaldatud finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilisi omadusi. Liidu kriisilahenduse raamistik koosneb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2014/59/EL⁴ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) nr 806/2014⁵. Mõlemat seadusandlikku akti kohaldatakse finantsinstitutsioonide ning muude kõnealuse direktiivi või kõnealuse määruse kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate (edaspidi üheskoos „ettevõtjad“) suhtes. Liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk on hallata korralikult ettevõtjate maksejõuetust, säilitades nende kriitilised funktsioonid ning vältides ohtu finantsstabiilsusele, kaitstes samal ajal hoiustajaid ja avaliku sektori vahendeid. Peale selle on liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk edendada panganduse siseturu arengut, luues ühtlustatud korra piiriüleste kriiside koordineeritud lahendamiseks ning vältides konkurentsimoonutusi ja ebavõrdse kohtlemise riske.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Mitu aastat pärast kasutuselevõttu ei ole liidu kriisilahenduse raamistik taganud mõne eesmärgi saavutamist kavandatud viisil. Kuigi ettevõtjad on teinud kriisilahenduskõlblikkuse saavutamisel olulisi edusamme ja on selleks eraldanud märkimisväärseid vahendeid, eelkõige kahjumi katmise ja rekapiitalseerimise suutlikkuse suurendamise ning kriisilahendusrahastute täitmise kaudu, kasutatakse liidu kriisilahenduse raamistikku harva. Selle asemel hallatakse teatavate väiksemate ja keskmise suurusega ettevõtjate maksejõuetust tavaliselt ühtlustamata riigisiseste meetmete abil.
- Pangandussektori rahastatavate turvavõrkude, nagu kriisilahendusrahastud, asemel kasutatakse endiselt pigem maksumaksjate raha. Selline olukord näib tulenevat ebapiisavatest stiimulitest. Need ebapiisavad stiimulid tulenevad liidu kriisilahenduse raamistiku ja riigisiseste reeglite koosmõjust, mille puhul kriisilahendusametuste ulatuslikku kaalutlusõigust avaliku huvi hindamisel ei kasutata alati viisil, mis kajastaks liidu kriisilahenduse raamistiku kavandatud kohaldamist. Samal ajal on liidu kriisilahenduse raamistikku vähe kasutatud seetõttu, et hoiustega rahastatavate ettevõtjate hoiustajatele tekib kahjumi katmise risk, et need ettevõtjad saaksid kriisilahenduse korral juurdepääsu väliste vahenditele, eelkõige juhul, kui puuduvad muud teisendatavad kohustused. Asjaolu, et väljaspool kriisilahendusmenetlust on rahastamisele juurdepääsu reeglid leebemad kui kriisilahendusmenetluse korral, on pärssinud liidu kriisilahenduse raamistiku kohaldamist muude lahenduste kasuks, mis hõlmavad sageli maksumaksjate raha kasutamist ettevõtjate omavahendite või pangandussektori rahastatavate turvavõrkude asemel. Selline olukord toob omakorda kaasa killustatuse riski, mitteoptimaalsete tulemuste tekkimise riski ettevõtjate maksejõuetuse haldamisel, eelkõige väiksemate ja keskmise suurusega ettevõtjate puhul, ning kasutamata rahaliste vahendite alternatiivkulud.
- Seepärast on vaja kindlustada liidu kriisilahenduse raamistiku tõhusam ja ühtsem kohaldamine ning tagada, et seda saab kohaldada alati, kui see on avalikes huvides, sealhulgas teatavate väiksemate ja keskmise suurusega ettevõtjate puhul, mida rahastatakse peamiselt hoiustest ja mille puhul puuduvad piisavad muud teisendatavad kohustused.

- (3) Määruse (EL) nr 806/2014 kohaselt loetakse liikmesriike, kes on seadnud sisse tiheda koostöö Euroopa Keskpanga (EKP) ja vastavate riiklike pädevate asutuste vahel, kõnealuse määruse kohaldamisel osalevateks liikmesriikideks. Kõnealune määrus ei sisalda aga üksikasju selle kohta, kuidas toimub kriisilahendusega seotud ülesannete valdkonnas tiheda koostöö alustamise ettevalmistamine. Seepärast on asjakohane need üksikasjad sätestada.
- (4) Sellise kriisilahenduse kavandamisega seotud töö intensiivsus ja üksikasjalikkus, mis on vajalik seoses tütarettevõtjatega, keda ei ole liigitatud kriisilahendussubjektiks, varieerub sõltuvalt asjaomaste ettevõtjate suuruselt ja riskiprofiilist, rollist kriitiliste funktsioonide täitmisel, põhiäriiiniist, olulisusest konsolideerimisgrupi tegevuse järjepidevuse jaoks pärast kriisilahendust ja konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiast ning tütarettevõtja tähtsusest liikmesriigis, kus ta on asutatud, sealhulgas selle võimalikust süsteemsest olulisusest ja võimalikust mõjust hoiuste tagamise skeemi kättesaadavatele rahalistele vahenditele tavalises maksejõuetusmenetluses toimuva likvideerimise korral. Seepärast peaks Ühtsel Kriisilahendusnõukogul (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) olema võimalik võtta neid tegureid arvesse selliste tütarettevõtjate suhtes võetavate meetmete kindlaksmääramisel ja rakendada kohasel juhul proportsionaalset käsitust.

- (5) Ettevõtja, mis likvideeritakse riigisisese õiguse alusel pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ning lähtudes kriisilahendusnõukogu järeldusest, et selle kriisilahendus ei ole avalikes huvides, liigub lõppkokkuvõttes turult lahkumise suunas. Sellistel juhtudel ei ole kõnealuse ettevõtja puhul kriisilahenduse kava enam vajalik, olenemata sellest, kas pädev asutus on asjaomase ettevõtja tegevusloa juba kehtetuks tunnistanud. Sama kehtib ka kriisilahendusmenetluses oleva järelejääva finantsinstitutsiooni kohta pärast vara, õiguste ja kohustuste üleandmist üleandmise strateegia raames. Seepärast on asjakohane täpsustada, et sellises olukorras ei ole kriisilahenduse kavade vastuvõtmine vajalik.

- (6) Kriisilahendusnõukogu võib praegu otsustada keelata teatavad väljamaksed, kui ettevõtja, ükskõik kas tegemist on kriisilahendussubjektiga või mitte, ei täida kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele. Selleks et tagada õiguskindlus ja kooskõla kriisilahendusnõukogu vastu võetud otsuste täitmise puhul kehtivate menetlustega, tuleb siiski määrata täpsemalt kindlaks väljamaksete tegemise keelamise protsessi kaasatud ametiasutuste roll. Seepärast on asjakohane sätestada, et kriisilahendusnõukogu peaks andma liikmesriigi kriisilahendusasutusele korralduse keelata sellised väljamaksed, ja kriisilahendusasutus peaks kriisilahendusnõukogu korralduse ellu viima. Teatavas olukorras võidakse ettevõtjalt lisaks nõuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist muul alusel kui alus, millest tulenevalt kõnealune ettevõtja peab täitma kombineeritud puhvri nõuet. See olukord põhjustab ebakindlust seoses tingimustega, mille alusel kriisilahendusnõukogu saab kasutada õigust keelata väljamaksete tegemine, ning seoses tingimustega, mille alusel arvutatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma. Seepärast tuleks sätestada, et sellistel juhtudel peaks kriisilahendusnõukogu andma liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse keelata teatavad väljamaksed, tuginedes direktiivi 2014/59/EL artikli 45c lõike 4 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis sätestatud meetoodika kasutamisel saadud hinnangulisele kombineeritud puhvri nõudele. Läbipaistvuse ja õiguskindluse tagamiseks peaks kriisilahendusnõukogu hinnangulisest kombineeritud puhvri nõudest teavitama ettevõtjat, kes peaks seejärel selle hinnangulise kombineeritud puhvri nõude avalikustama.

(7) Direktiivis 2014/59/EL ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013⁶ on sätestatud kriisilahendusametite kasutatavad õigused, millest mõned ei ole määrusega (EL) nr 806/2014 hõlmatud. Ühtses kriisilahenduskorras võib see põhjustada ebakindlust selle suhtes, kes ja millistel tingimustel saab neid õigusi kasutada. Seepärast on vaja täpsustada, kuidas liikmesriikide kriisilahendusametid peaksid kasutama teatavaid õigusi, mis on sätestatud üksnes direktiivis 2014/59/EL seoses kriisilahendusnõukogu otsesesse vastutusalasse kuuluvate ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega. Seepärast peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik, kui ta seda vajalikuks peab, anda liikmesriikide kriisilahendusametitele korraldus kõnealuste õiguste kasutamiseks. Eelkõige peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik anda liikmesriikide kriisilahendusametitele korraldus nõuda, et ettevõtja säilitaks üksikasjalikud andmed finantslepingute kohta, mille pool ettevõtja on, kasutada õigust peatada mõned finantskohustused vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 33a ning tagada siseteabe konfidentsiaalsus vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 84b. Võttes siiski arvesse, et kõlblike kohustuste instrumentide vähendamise load, mis antakse määruse (EL) nr 575/2013 alusel, mida kohaldatakse ka ettevõtjate ning kohustuste suhtes, millele kehtib omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, ei nõua riigisiseste õigusaktide kohaldamist, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik anda kõnealused load ettevõtjatele otse, ilma et ta peaks andma liikmesriikide kriisilahendusametitele korraldust selle õiguse kasutamiseks.

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediitiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (8) Hoiuseid, mis vastavad kõlblike kohustustena kvalifitseerumise tingimustele, saab kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks. Võttes aga arvesse hoiuste eripära ning nende rolli reaalmajanduses ja pangandussüsteemi vastu usalduse säilitamisel, peaks hoiuste lisamine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kasutatavate kohustuste kohaldamisalasse sõltuma rangematest nõuetest, kuna omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikke vahendeid peaks saama kasutada täies ulatuses, et katta kahjumit ja aidata kaasa krediidasutuse rekapiitaliseerimisele selle maksejõuetuse korral. Esiteks, nagu ka kehtivate reeglite kohaselt, ei tohiks olla võimalik kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoiuseid. Teiseks tuleks selgitada, et hoiused, mis annavad nende omanikule õiguse ennetähtaegsele tagasimaksmisele, ei saa olla kõlblikud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks, sealhulgas juhul, kui lepinguliste sätetega on ette nähtud, et ennetähtaegse tagasimaksmise korral kohaldatakse rahatrahvi. Kolmandaks, läbipaistvuse tagamiseks ja selliste hoiuste ebasobiva paigutamise riskide minimeerimiseks tuleks asjaomastes lepingulistes sätetes sõnaselgelt viidata krediidasutuse kavatsusele kasutada neid hoiuseid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks ning asjaolule, et sellised hoiused ei kvalifitseeru kõlblike hoiustena ja seetõttu ei maksta hoiuste peatamise korral hoiuste tagamise skeemist tagasi ühtegi kõnealuste hoiuste osa. Neljandaks, hoiuste kasutamine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks ei tohiks reeglina olla lubatud, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusnõukogu on eelnevalt andnud loa nende lisamiseks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblike vahendite hulka, tuginedes hinnangule, et selliseid hoiuseid ei ole kriisilahenduse korral vaja kaitsta kahjumi katmise eest ning need ei kutsu esile kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivat asjaolu. Kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik lubada kasutada hoiuseid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks reeglina iga kriisilahendussubjekti puhul, ilma iga hoiust eraldi hindamata, ning piirata hoiuste kasutamist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kindlaksmääratud summadega. Investeerimishoiused, mis on küll tuletisinstrumenti tunnustega kohustused, võivad samuti kvalifitseeruda krediidasutuse kõlblike kohustustena, kui kõik muud tingimused on täidetud.

- (9) Selleks et vältida kaljuefekti, tuleb kõlblike kohustustena kvalifitseeruvate olemasolevate hoiuste suhtes ajutiselt kohaldada varem kehtinud nõudeid. Enne ... [24 kuud pluss üks päev pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] kaasatud hoiuste puhul tuleks uutest kõlblikuskriteeriumidest loobuda. Varem kehtinud nõuete kohaldamine tuleks lõpetada ... [36 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

- (10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EL) 2019/876⁷ ja (EL) 2019/877⁸ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/879⁹ hakati liidu õiguses rakendama rahvusvahelist globaalsete süsteemselt oluliste pankade (millele liidu õiguses osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele) kogu kahjumikatmisvõime (TLAC) tingimust (edaspidi „TLACi standard“), mille finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 9. novembril 2015. Määrusega (EL) 2019/877 ja direktiiviga (EL) 2019/879 muudeti ka direktiivis 2014/59/EL ja määruses (EL) nr 806/2014 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet käsitlevad määruse (EL) nr 806/2014 sätted on vaja viia kooskõlla globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatava TLACi standardi rakendamisega seoses teatavate kohustustega, mida saaks kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude selle osa täitmiseks, mis puudutab omavahendeid ja muid allutatud kohustusi. Eelkõige tuleks kriisilahendussubjektide omavahendite ja allutatud kõlblike kohustuste hulka arvata kohustused, mis kuuluvad teatavate välistatud kohustustega samasse nõuete rahuldamisjärku, kui selliste välistatud kohustuste summa kriisilahendussubjekti bilansis ei ületa 5 % kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste summast ning asjaomase kaasamisega ei kaasne võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega seotud riske.

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesksedes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamismäärustega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/877, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitaliseerimisvõimega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/879, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitaliseerimisvõimega ning direktiivi 98/26/EÜ (ELT L 150, 7.6.2019, lk 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (11) Teatavate kriisilahendussubjektide puhul põhineb kriisilahenduse kavas või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas esitatud eelistatud kriisilahendusstrateegia peamiselt kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni äritegevuse üleandmisel eraõiguslikule omandajale või sildasutusele. Sellistel juhtudel on võimalik, et hoiuste tagamise skeemilt võidakse paluda kriisilahenduse meetmes osalemist, potentsiaalselt selleks, et tagada teatavate hoiuste kaitse, mida hoiuste tagamise skeem ei kata. Moraaliriski minimeerimiseks tuleks seetõttu täpsustada, et kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamine ja kriisilahendussubjekti turult lahkumine, tuleks asjaomase kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue kehtestada tasemel, mis jääb allapoole teatavaid künniseid. Kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kalibreerimise reeglite kohaldamise tulemuseks on nendest künnistest suurem summa, peaks see suurem summa olema ülimuslik. Neid künniseid ei tohiks kohaldada sellisele kriisilahendussubjektile kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude suhtes, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegia seisneb kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamises oma rekapitaliseerimise eesmärgil ulatuses, mis on piisav, et jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud luba, isegi kui eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamine koos muude kriisilahenduse vahenditega, millest viimasena nimetatuid kasutatakse täiendavalt.

- (12) Määrus (EL) nr 806/2014 ei sisalda spetsiaalseid reegleid üleminekukorra ega vahesihhtasemete kohta omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks pärast 2024. aastat. Ent esineb olukordi, kus ettevõtjalt ei tohiks viivitamata nõuda kriisilahendusnõukogu kehtestatud suurema omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist, sealhulgas juhul, kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude suurendamine tuleneb ettevõtja olulistest muutustest, mis on tingitud näiteks ühinemistest või omandamistest, või muudatustest eelistatud kriisilahendusstrateegias. Eelkõige juhul, kui eelistatud kriisilahendusstrateegia muutub tavalises maksejõuetusmenetluses toimuvast likvideerimisest kriisilahenduse meetme kohaldamiseks, ei pruugi ettevõtja olla võimeline viivitamata täielikult täitma kriisilahendusnõukogu kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet. Seepärast tuleks kriisilahendusnõukogule anda õigus määrata kindlaks asjakohased üleminekuperioodid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks. Lisaks peaks kriisilahendusnõukogul olema õigus määrata selliste ettevõtjate jaoks kindlaks siduvad vahesihhtasemed, tagamaks, et nad koguvad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikke vahendeid asjakohasel viisil. Õiguspäraste ootuste kaitsmiseks ei tohiks üleminekuperioodid, mis kriisilahendusnõukogu on eelnevalt kindlaks määranud asjaomasel kuupäeval kehtinud reeglite alusel, olla mõjutatud uutest reeglitest.

- (13) Nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013¹⁰ artikli 4 kohaselt omab EKP järelevalveülesannete täitmise pädevust varase sekkumise valdkonnas. On vaja vähendada riske, mis tulenevad direktiivis 2014/59/EL sätestatud varase sekkumise meetmete erinevast ülevõtmisest riigisisesele õigusesse, ning hõlbustada EKP-l varase sekkumise meetmete võtmise õiguse tõhusat ja järjepidevat kohaldamist. Need varase sekkumise meetmed kehtestati selleks, et võimaldada pädevatel asutustel leevendada ettevõtja finantsseisundi ja majandusliku olukorra halvenemist ning vähendada võimaliku kriisilahenduse riski ja mõju nii palju kui võimalik. Kuna puudub kindlus tegurite suhtes, mis käivitavad kõnealuste varase sekkumise meetmete kohaldamise, ning osalise kattumise tõttu järelevalvemeetmetega on varase sekkumise meetmeid siiski harva kasutatud. Direktiivi 2014/59/EL sätteid varase sekkumise meetmete kohta tuleks seega kajastada määruuses (EL) nr 806/2014, tagades seeläbi EKP jaoks ühe vahetult kohaldatava õigusliku vahendi, ning varase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi tuleks lihtsustada ja veelgi täpsustada. Ettevõtja juhtorgani tagasikutsumise ja ajutiste haldurite nimetamise tingimuste ja tähtaegadega seotud ebakindluse hajutamiseks tuleks need meetmed selgelt määratleda varase sekkumise meetmetena ning nende kohaldamise suhtes peaksid kehtima samad käivitavad tegurid. Teatavatel tingimustel võib tegevuse järkjärguline lõpetamine olla kulutõhus lahendus, mis hõlbustab nõrga ärimudeliga ettevõtja turult lahkumist, vältides seega pikaajalist langust, mis viib ettevõtja maksejõuetuseni.

¹⁰ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj>).

EKP-l peaks olema varase sekkumise õigus, et nõuda ettevõtja tegevuse vabatahtliku lõpetamise korral rakendatava kava esitamist, jättes samal ajal otsuse sellise kava rakendamise kohta asjaomasele ettevõtjale. Varase sekkumise õiguse kohaldamisel peaks EKP olema kohustatud valima sobivad meetmed konkreetse olukorra lahendamiseks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Selleks et EKP saaks võtta arvesse maineriske või rahapesu- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia riske, peaks EKP hindama varase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi mitte ainult kvantitatiivsete näitajate põhjal, nagu kapitali- või likviidsusnõuded, finantsvõimendus, viivislaenuid või riskide kontsentratsioon, vaid ka kvalitatiivsete käivitavate tegurite alusel. Varase sekkumise meetmetega seotud otsustusprotsess peaks võimaldama neid meetmeid kiiresti kaaluda ja asjakohasel juhul kohaldada, et vältida ettevõtja olukorra edasist halvenemist.

- (14) On vaja tagada, et kriisilahendusnõukogu suudaks valmistuda ettevõtja võimalikuks kriisilahenduseks. Seepärast peaks EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus teavitama kriisilahendusnõukogu ettevõtja olukorra halvenemisest piisavalt vara ning kriisilahendusnõukogul peaksid olema vajalikud õigused ettevalmistavate meetmete rakendamiseks. Selleks et kriisilahendusnõukogu saaks ettevõtja olukorra halvenemisele võimalikult kiiresti reageerida, on oluline, et varase sekkumise meetmete eelnev kohaldamine ei oleks kriisilahendusnõukogu jaoks eeltingimus ettevõtja turundamise korraldamiseks või kriisilahenduse kava ajakohastamise jaoks teabe nõudmiseks ja hindamise ettevalmistamiseks. Finantsinstitutsioonide kaitseskeemi liikmeks olevat ettevõtjat turundades peaks kriisilahendusnõukogu kaaluma meetmeid, mida finantsinstitutsioonide kaitseskeem võiks võtta enne kriisilahendust, et vältida olulist riski, et ettevõtja muutub maksejõuetuks või muutub tõenäoliselt maksejõuetuks. Selleks et tagada järjepidev, koordineeritud, tõhus ja õigeaegne reageerimine ettevõtja olukorra halvenemisele ning valmistuda korrektselt võimalikuks kriisilahenduseks, on vaja tõhustada EKP, liikmesriikide pädevate asutuste ja kriisilahendusnõukogu suhtlust ja koordineerimist. Niipea kui ettevõtja vastab varase sekkumise meetmete kohaldamise tingimustele, peaksid EKP, liikmesriikide pädevad asutused ja kriisilahendusnõukogu suurendama teabevahetust, sealhulgas esialgse teabe vahetamist, ning seirama ühiselt ettevõtja olukorda.

- (15) Vaja on tagada õigeaegsed meetmed ning kriisilahendusnõukogu ja EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse vaheline varajane koordineerimine seoses vähem oluliste piiriüleste konsolideerimisgruppidega, kui ettevõtja jätkab tegevust, kuid esineb oluline risk, et ettevõtja võib maksejõuetuks jääda. Seepärast peaks EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus kriisilahendusnõukogu sellisest riskist võimalikult varakult teavitama. Kõnealune teade peaks sisaldama EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse hinnangu põhjendusi ning mitteammendavat ülevaadet alternatiivsetest erasektori meetmetest, järelevalvemeetmest või varase sekkumise meetmetest, mis on kättesaadavad ettevõtja maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul. Selline varane teavitamine ei mõjuta alternatiivseid erasektori meetmeid, sealhulgas finantsinstitutsioonide kaitseskeemi meetmeid, mis hoiaksid mõistliku aja jooksul ära ettevõtja maksejõuetuse või tõenäolise maksejõuetuse, ega piira menetlusi, mille abil tehakse kindlaks, kas kriisilahenduse eeltingimused on täidetud. EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse poolne eelnev kriisilahendusnõukogu teavitamine olulisest riskist, et ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, või sellise olulise riski kõrvaldamiseks vajalike meetmete rakendamise tähtaja lõppemine ei tohiks olla eeltingimus selle hilisemaks kindlakstegemiseks, et ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ega muul viisil tingimata tähendada selle hilisemat kindlakstegemist. Kui hilisemas etapis hinnatakse, et ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ning puuduvad alternatiivsed lahendused sellise maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul, peab kriisilahendusnõukogu tegema otsuse, kas võtta kriisilahenduse meede. Sellisel juhul võib ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme kohaldamise otsuse õigeaegsus olla kriisilahenduse strateegia eduka rakendamise seisukohast keskse tähtsusega, eelkõige seetõttu, et varasem sekkumine ettevõtja tegevusse võib aidata tagada strateegia elluviimiseks piisava kahjumikatmisvõime ja likviidsuse. Seepärast on asjakohane võimaldada kriisilahendusnõukogul tihedas koostöös EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega hinnata, milline on mõistlik aeg alternatiivsete meetmete rakendamiseks, et vältida ettevõtja maksejõuetust. Õigeaegse tulemuse tagamiseks ja selleks, et kriisilahendusnõukogu saaks korrektselt valmistuda ettevõtja võimalikuks kriisilahenduseks, peaksid kriisilahendusnõukogu ja EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus korrapäraselt kohtuma ning kriisilahendusnõukogu peaks otsustama asjaomaste kohtumiste sageduse üle, võttes arvesse juhtumi asjaolusid.

- (16) Selleks et hõlmata usaldatavusnõuete olulised rikkumised, on vaja lisaks täpsustada tingimused, mille alusel määratakse kindlaks emettevõtjate, sealhulgas valdusettevõtjate maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus. Nende nõuete rikkumist emettevõtja poolt tuleks pidada oluliseks rikkumiseks, kui rikkumise liik ja ulatus on võrreldavad rikkumisega, mille korral pädev asutus tunnistaks tegevusloa kehtetuks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL¹¹ artiklile 18, kui rikkumise oleks toime pannud krediidasutus.

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

(17) Kriisilahenduse raamistik on mõeldud kohaldamiseks potentsiaalselt iga ettevõtja suhtes, olenemata selle suurusest ja ärimudelist, kui riigisisese õiguse alusel kättesaadavad vahendid ei ole selle maksejõuetuse haldamiseks piisavad. Mõned raamistiku eesmärgid vajavad siiski täiendavat täpsustamist, et suurendada ühtlust ja edendada lähenemist. Kriisilahenduse selle eesmärgiga, milleks on kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamine, soovitakse kaitsta finantsstabiilsust ja reaalmajandust. Seepärast on vaja tagada, et kriitiliste funktsioonide täitmist ei lõpetata. Eelkõige on vaja täpsustada, et sõltuvalt konkreetsetest asjaoludest on kriisilahendusnõukogul võimalik järeldada, et ettevõtja teatavaid funktsioone peetakse kriitilisteks funktsioonideks isegi siis, kui nende täitmise lõpetamine häiriks finantsstabiilsust või reaalmajanduse jaoks olulisi teenuseid ainult piirkondlikul tasandil. Hoiuste kaasamisega seoses tuleb kriisilahendusnõukogul pöörata igati tähelepanu riskile, et hoiustajad, kelle hoiused ei ole hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/49/EL¹², kaotavad usalduse. Avaliku sektori vahendeid tuleks kaitsta, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, eelkõige juhul, kui seda antakse liikmesriigi eelarvest. Kaitsta tuleb ka direktiiviga 2014/49/EL hõlmatud hoiustajaid, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 97/9/EÜ¹³ hõlmatud investoreid, klientide rahalisi vahendeid ja klientide vara.

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiv 97/9/EÜ investeringute tagamise skeemide kohta (EÜT L 84, 26.3.1997, lk 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (18) Kui kriisilahendusnõukogu otsustab kriisilahenduse kavandamise etapis, kas ettevõtja suhtes tuleks kohaldada kriisilahendust, peaks ta üldiselt kasutama asjaolu, et ettevõtja suhtes kohaldatakse lihtsustatud kohustusi, näitajana selle kohta, et ettevõtja kriisilahendus maksejõuetuse korral ei oleks avalikes huvides. Seevastu asjaolu, et ettevõtja suhtes ei kohaldata lihtsustatud kohustusi, võib viidata sellele, et ettevõtja kriisilahendus maksejõuetuse korral oleks avalikes huvides.
- (19) Ettevõtja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses võib mõnel juhul ohustada finantsstabiilsust ja katkestada kriitiliste funktsioonide täitmise. Nii võib see olla näiteks juhul, kui maksejõuetuse tulemuseks oleks tõenäoliselt olulise osa hoiuste väärtust vähendav kahjum või märkimisväärsed raskused hoiustele juurdepääsu jätkumisel ning kui kriisilahendusnõukogu leiab, et see kahjum või need raskused võivad märkimisväärselt mõjutada kriitiliste funktsioonide täitmist, finantsstabiilsust finantsraskuste ülekandumise tõttu või reaalmajandust. Sellistel juhtudel on äärmiselt tõenäoline, et on olemas avalik huvi algatada ettevõtja suhtes kriisilahendus, selle asemel et likvideerida see tavalises maksejõuetusmenetluses. Hinnang selle kohta, kas ettevõtja kriisilahendus on avalikes huvides, peaks võimalikult suures ulatuses kajastama ka ühelt poolt pangandussektori rahastatavatel turvavõrkudel (täpsemalt kriisilahendusrahastud või hoiuste tagamise skeemid) ja teiselt poolt liikmesriikide maksumaksjate rahal põhineva rahastamise erinevusi. Liikmesriikide selliste rahaliste vahendite kasutamisega kaasneb suurem moraalarisk ja väiksem stiimul turudistsipliiniks. Seepärast peaks kriisilahendusnõukogu, hinnates eesmärki minimeerida tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, eelistama rahastamist ühtse kriisilahendusfondi (edaspidi „fond“) või hoiuste tagamise skeemide kaudu, mitte liikmesriikide eelarvest samaväärses summas eraldatavat rahastamist.

- (20) Avaliku huvi hindamisel peaks kriisilahendusnõukogu hindama, kas mõni kriisilahenduse eesmärk oleks ohus, kui maksejõuetu ettevõtja likvideeritaks tavalises maksejõuetusmenetluses. Kriisilahenduse meedet ei tohiks pidada avaliku huvi seisukohast vajalikuks, kui ettevõtja tavalises maksejõuetusmenetluses likvideerimise korral ei ole ohus ükski kriisilahenduse eesmärk. Kui kriisilahendusnõukogu hinnangul on vähemalt üks kriisilahenduse eesmärk tavalises maksejõuetusmenetluses toimuva likvideerimise korral ohus, peaks avaliku huvi hindamise tulemus olema negatiivne üksnes juhul, kui maksejõuetu ettevõtja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses aitaks kriisilahenduse eesmärke saavutada mitte ainult samas ulatuses kui kriisilahendusmenetlus, vaid tulemuslikumalt.
- (21) Võttes arvesse määruse (EL) nr 806/2014 ning direktiivide 2014/49/EL ja 2014/59/EL rakendamisel saadud kogemusi, on vaja veelgi täpsustada eeltingimusi, mille alusel võib erandkorras võtta ettevaatusmeetmeid, mis liigitatakse erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks. Ettevaatusmeetmete puhul tuleks tagada, et neid võetakse piisavalt vara. Peale selle võivad langenud väärtusega vara toetusmeetmed, sealhulgas vara valitsemise ettevõtjad ja varade tagamise kavad, osutada tulemuslikuks ja tõhusaks ettevõtjate võimalike finantsprobleemide põhjuste kõrvaldamisel ja nende maksejõuetuse ennetamisel ning seetõttu olla sobivateks ettevaatusmeetmeteks. Seepärast tuleks täpsustada, et ettevaatusmeetmed võivad olla langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis.

- (22) Selleks et säilitada turudistsipliin, kaitsta avaliku sektori vahendeid ja hoida ära konkurentsimoonusi, peaksid ettevaatusmeetmed jääma erandiks ning neid tuleks võtta üksnes tõsiste turuhäirete korral ja finantsstabiilsuse säilitamiseks, eriti süsteemse kriisi puhul. Peale selle ei tohiks ettevaatusmeetmeid kasutada tekkinud või tõenäoliselt tekkiva kahjumi katmiseks. Kõige usaldusväärsem vahend tekkinud või tõenäoliselt tekkiva kahjumi kvantifitseerimiseks on vara kvaliteedi läbivaatamine EKP, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010¹⁴ asutatud Euroopa järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve) või liikmesriikide pädevate asutuste poolt. EKP ja liikmesriikide pädevad asutused peaksid kasutama sellist läbivaatamist või asjakohasel juhul kohapealseid kontrole tekkinud või tõenäoliselt tekkiva kahjumi kvantifitseerimiseks, kui sellist läbivaatamist või selliseid kontrole on võimalik teha mõistliku aja jooksul. Kui see ei ole võimalik, peaksid EKP ja liikmesriikide pädevad asutused tekkinud või tõenäoliselt tekkiva kahjumi kvantifitseerima valitsevates oludes kõige usaldusväärsemal viisil, tuginedes asjakohasel juhul ettevõtja bilansile, tingimusel et bilanss vastab kohaldatavatele raamatupidamisreeglitele ja -standarditele, mida on kinnitanud sõltumatu välisaudiitor.

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Ennetava rekapitalizeerimise ja uutele emiteeritud kohustustele antavate riigi tagatiste vormis toetusmeetmete puhul peaks järeldus, et ettevõtja on maksevõimeline, põhinema ettevaataval hinnangul selle kohta, kas ettevõtja suudab täita määruses (EL) nr 575/2013 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2019/2033¹⁵ sätestatud omavahendite nõudeid ning direktiivis 2013/36/EL või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2019/2034¹⁶ sätestatud täiendavate omavahendite nõuet.

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

- (23) Ennetava rekapitaliseerimise eesmärk on toetada elujõulisi ettevõtjaid, kelle puhul on tõenäoline, et nad satuvad lähitulevikus ajutisesse raskustesse, ning hoida ära nende olukorra edasine halvenemine. Selleks et vältida avaliku sektori toetuste andmist ettevõtjatele, kes on juba kahjumlikud, ei tohiks omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamise või langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis võetavaid ettevaatusmeetmeid võtta summas, mis ületab kapitalinappuse katmiseks vajalikku summat, nagu on kindlaks tehtud stressitesti või samaväärse testi negatiivses stsenaariumis. Tagamaks, et avaliku sektori poolne rahastamine ka lõpetatakse, peaksid need ettevaatusmeetmed olema ühtlasi ajaliselt piiratud ja sisaldama nende lõpetamise selget ajakava (edaspidi „toetusmeetmest väljumise strateegia“). Tähtjatuud instrumente, sealhulgas esimese taseme põhiomavahendeid, peaks kasutama üksnes erandlikel asjaoludel ja nende suhtes tuleks kohaldada teatavaid kvantitatiivseid piiranguid, sest need ei sobi oma olemuselt hästi ajutise iseloomuga tingimuse täitmiseks. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus peaks nendelt ettevõtjatelt, kes ei täida toetusmeetmest väljumise strateegia tingimusi, nõudma ühekordset parandusmeetmete kava. Et tagada selliste ettevõtjate turult lahkumine, kes ei osutu elujõuliseks, peaks asjaomane asutus tegema kindlaks, kas ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ei ole parandusmeetmete kavaga rahul või kui ettevõtja ei täida parandusmeetmete kava.

- (24) Ettevaatusmeetmed peaksid piirduma summaga, mida ettevõtja vajab oma maksevõime säilitamiseks stressitesti või samaväärse testi negatiivse stsenaariumi korral. Kui tegemist on ettevaatusmeetmetega langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis, peaks toetust saav ettevõtja saama eraldatavat summat kasutada üleantud varadega seotud kahjumi katmiseks või koos kapitaliinstrumentide omandamisega, tingimusel et kindlaks tehtud puudujäägi kogusummat ei ületata. Samuti on vaja tagada, et ettevaatusmeetmed langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis oleksid kooskõlas kehtivate riigiabi reeglitega ja parimate tavadega, et need taastaksid ettevõtja pikaajalise elujõulisuse, et riigiabi piirduks minimaalselt vajalikuga ja et hoitaks ära konkurentsimoonutused. Seetõttu peaksid asjaomased asutused juhul, kui tegemist on ettevaatusmeetmetega langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis, võtma arvesse konkreetseid suuniseid, sealhulgas komisjoni tegevuskava riiklike varahaldusettevõtjate loomise kohta ja komisjoni 16. detsembri 2020. aasta teatist viivislaenude probleemi lahendamise kohta COVID-19 pandeemia tagajärgede kontekstis. Langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis ettevaatusmeetmete puhul peaks ajutise rakendamise eeltingimus olema alati ülimuslik. Avaliku sektori tagatised, mis on antud konkreetseks ajavahemikuks seoses asjaomase ettevõtja langenud väärtusega varaga, peaksid tagama kõnealuse eeltingimuse parema täitmise kui selliste varade üleandmine avaliku sektori toetust saavale ettevõtjale.

- (25) Oluline on tagada, et kriisilahendusnõukogu võtaks kriisilahenduse meetmeid kiiresti ja aegsasti, kui sellised meetmed hõlmavad riigiabi või fondi abi andmist. Seepärast on vaja võimaldada kriisilahendusnõukogul asjaomane kriisilahenduskeem vastu võtta enne, kui komisjon on hinnanud, kas selline abi on siseturuga kokkusobiv. Tagamaks sellise stsenaariumi korral siseturu hea toimimine, peaks riigiabi või fondi abi andmist hõlmavate kriisilahenduskeemide tingimuseks jääma siiski sellise abi andmiseks komisjonilt heakskiidu saamine. Selleks et komisjon saaks võimalikult varakult hinnata fondi abi kokkusobivust siseturuga ja tagada sujuv teabevahetus, peaksid kriisilahendusnõukogu ja komisjon viivitamata jagama fondi abi võimaliku kasutamise kohta kogu vajalikku teavet. Tuleks kehtestada erireeglid selle kohta, millal ja millise teabe peaks kriisilahendusnõukogu komisjonile esitama, et komisjon saaks hinnata fondi abi kokkusobivust.
- (26) Kriisilahenduse algatamise kord ning allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamise kohta otsuse tegemise kord on sarnased. Seepärast on asjakohane ühtlustada kriisilahendusnõukogu ja kas EKP või liikmesriigi pädeva asutuse ülesanded, kui nad ühelt poolt hindavad, kas allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamise tingimused on täidetud, ja teiselt poolt annavad hinnangu kriisilahenduskeemi vastuvõtmise tingimustele.

- (27) On võimalik, et samal ajal kui kriisilahenduse meetet kohaldatakse ühe kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kuulva kriisilahendussubjekti suhtes, kohaldatakse allahindamise ja konverteerimise õigust sama konsolideerimisgrupi teise ettevõtja suhtes. Selliste ettevõtjate vastastikune sõltuvus, sealhulgas taastamisele kuuluvate konsolideeritud kapitalinõuete olemasolu ning vajadus aktiveerida kahjumi ülespoole ja kapitali allapoole suunamise mehhanismid, võib muuta keeruliseks kahjumi katmise ja rekapitalizeerimise vajaduste hindamise iga ettevõtja puhul eraldi ning seeläbi selliste vajalike summade kindlaksmääramise, mis tuleb iga ettevõtja puhul alla hinnata ja konverteerida. Seepärast tuleks täpsustada kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise õiguse kohaldamise korda sellistes olukordades, mille puhul kriisilahendusnõukogu peaks sellist vastastikust sõltuvust arvesse võtma. Kui üks ettevõtja vastab allahindamise ja konverteerimise õiguse kohaldamise tingimustele ja teine samasse konsolideerimisgruppi kuuluv ettevõtja vastab samal ajal kriisilahenduse eeltingimustele, peaks kriisilahendusnõukogu võtma vastu mõlemat ettevõtjat hõlmava kriisilahenduskeemi.
- (28) Õiguskindluse suurendamiseks ja võttes arvesse ebakindlatest tulevikusündmustest tulenevate kohustuste võimalikku asjakohasust, sealhulgas kriisilahenduse ajal poolelioleva kohtuasja tulemust, on vaja sätestada, kuidas tuleks asjaomaseid kohustusi käsitada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamise korral. Kriisilahendusnõukogu peaks eristama kohustusi, mis põhinevad möödunud sündmustest tulenevatel olemasolevatel kohustustel, mille tulemuseks on kahjum, kuid mille ajastus või summa on ebakindel, ning kohustusi, mis võivad tekkida tulevikus, kuid mille tulemuseks ei pruugi olla kahjum, või mis võivad tekkida tulevikus üksnes ebakindla sündmuse toimumise korral.

- (29) Samuti tuleks täpsustada, et ebakindla ajastuse või summaga kohustusi, mis põhinevad möödunud sündmustest tulenevatel olemasolevatel kohustustel, mille tulemuseks on kahjum, käsitatakse samamoodi nagu muid kohustusi. Sellised kohustused peaksid olema teisendatavad, välja arvatud juhul, kui need vastavad ühele erikriteeriumile, mis võimaldab neid kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalast välja jätta. Võttes arvesse nende kohustuste võimalikku asjakohasust kriisilahendusmenetluses ning selleks, et tagada kindlus kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisel, tuleks täpsustada, et need on osa teisendatavatest kohustustest ning et sellest tulenevalt võidakse nende suhtes rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Et tagada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslik rakendamine ebakindla ajastuse või summaga kohustuste suhtes, peaks kriisilahendusnõukogul olema õigus vähendada, sealhulgas nullini, selliste kohustustega seoses maksmisele kuuluvat põhisummat ning konverteerida sellised kohustused aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks. Vähendamine või konverteerimine saab aga toimuda ainult juhul ja pärast seda, kui ebakindla ajastuse või summaga kohustus on ajastuse ja summa osas lõplikult kindlaks määratud.

- (30) Tuleb tagada, et kohustus, mis võib tulevikus tekkida tulenevalt ebakindlast sündmusest, või ebakindla ajastuse või summaga kohustus, mis põhineb kriisilahenduse ajal olemasoleval kohustusel, ei kahjustaks kriisilahenduse strateegia ning eelkõige kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslikkust. Selle eesmärgi saavutamiseks peaks hindaja kriisilahenduse eesmärgil tehtava hindamise raames hindama selliseid kohustusi ja kvantifitseerima nende kohustuste võimaliku väärtuse oma parimate võimete kohaselt. Tagamaks, et pärast kriisilahendusmenetlust suudab ettevõtja säilitada asjakohase aja jooksul turu piisava usalduse, peaks hindaja võtma seda võimalikku väärtust arvesse, kui ta määrab kindlaks summa, mille võrra teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida, et taastada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni omavahendite suhtarvud. Eelkõige peaks kriisilahendusnõukogu kohaldama teisendatavate kohustuste suhtes oma konverteerimisõigusi ulatuses, mida on vaja, et kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapiitalseerimine oleks piisav, et katta võimalik kahjum, mille võib põhjustada kohustus, mis võib tulevikus tekkida tulenevalt ebakindlast sündmusest või mis põhineb olemasoleval kohustusel, kuid mille ajastus või summa on ebakindel. Allahinnatava või konverteeritava summa hindamisel peaks kriisilahendusnõukogu hoolikalt kaaluma võimaliku kahjumi mõju kriisilahendusmenetluses olevale finantsinstitutsioonile, lähtudes mitmest tegurist, sealhulgas sündmuse teostumise tõenäosus, selle teostumise ajavahemik ja kohustuse summa.

- (31) Teatavatel asjaoludel saab kriisilahendusnõukogu pärast seda, kui fondist tehtav makse moodustab kuni 5 % ettevõtja kogukohustustest, sealhulgas omavahendid, kasutada täiendavaid rahastamisallikaid, et oma kriisilahenduse meedet veelgi toetada. Tuleks selgemalt täpsustada, millistel asjaoludel võiks fond anda lisatoetust, kui kõik teisendatavad kohustused, mis ei ole kõlblikud hoiused ja mille rahuldamisjärk on madalam kui füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate tagamata hoiustel ning mis ei ole kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest kaalutusõiguse alusel välja jäetud, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.

(32) Kriisilahenduse tulemuslikkus sõltub kriisilahendusnõukogu õigeaegselt juurdepääsust asjakohasele teabele, mis on saadud kriisilahendusnõukogu vastutusalasse kuuluvatelt ettevõtjatelt ning avalik-õiguslikelt asutustelt ja ametiasutustelt. Sellega seoses peaks kriisilahendusnõukogul olema juurdepääs statistilisele teabele, mida EKP on kogunud oma keskpanga funktsiooni raames, lisaks teabele, mis on EKP-le kui järelevalveasutusele kättesaadav määruse (EL) nr 1024/2013 raames. Nõukogu määruse (EÜ) nr 2533/98¹⁷ kohaselt peaks kriisilahendusnõukogu tagama konfidentsiaalse statistilise teabe füüsilise ja loogilise kaitse ning taotlema EKP-lt luba selle edastamiseks, kui see võib olla vajalik kriisilahendusnõukogu ülesannete täitmiseks. Kuna nende klientide koondarvu kohta, kelle puhul ettevõtja on ainus või peamine panganduspartner, sellise teabe esitamine, mis on kantud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849¹⁸ kohaselt loodud automatiseeritud keskmehhanismidesse, võib olla vajalik ja proportsionaalne avaliku huvi hindamiseks, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik saada seda teavet igal üksikjuhul eraldi.

¹⁷ Nõukogu 23. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2533/98 statistilise teabe kogumise kohta Euroopa Keskpanga poolt (EÜT L 318, 27.11.1998, lk 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2533/oj>).

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

Samuti tuleks määrata kindlaks täpne aeg, mille jooksul kriisilahendusnõukogule antakse kaudne juurdepääs teabele. Peale selle, kui kriisilahendusnõukogule oma ülesannete täitmiseks vajalik teave on kättesaadav avalik-õiguslikule asutusele või ametiasutusele, kes on kohustatud tegema kriisilahendusnõukoguga koostööd, peaks selline asutus või ametiasutus andma kriisilahendusnõukogu taotluse korral talle kõnealuse teabe. Kui teave siiski ei ole sel ajal mingil põhjusel kättesaadav, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik saada asjaomast teavet liikmesriikide kriisilahendusasutuste kaudu või otse pärast kõnealuste liikmesriikide kriisilahendusasutuste teavitamist füüsilistelt või juriidilistelt isikutelt, kellel selline teave on. Kriisilahendusnõukogul peaks samuti olema võimalik täpsustada ettevõtjatelt teabe saamiseks kasutatavat menetlust ja vormi, et asjaomane teave oleks selline, mis vastab kõige paremini tema vajadustele, sealhulgas seoses virtuaalsete andmeruumidega. Selleks et tagada võimalikult ulatuslik koostöö kõigi avalik-õiguslike asutuste ja ametiasutustega, kes võivad omada andmeid, mis on kriisilahendusnõukogu jaoks olulised ja mis on vajalikud kriisilahendusnõukogule antud ülesannete täitmiseks, ning et vältida korduvate taotluste esitamist, peaks avalik-õiguslike asutuste ja ametiasutuste hulka, kellega kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik teha koostööd, kelle käest kontrollida teabe kättesaadavust ja kellega teavet vahetada, kuuluma Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, asjaomased hoiuste tagamise skeemid, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa järelevalveasutused ja Euroopa stabiilsusmehhanism. Selleks et tagada vajaduse korral fondi rahastamiseks sõlmitud kokkulepete õigeaegne kasutamine, peaks kriisilahendusnõukogu teavitama komisjoni ja EKPd niipea, kui ta peab vajalikuks sellised rahastamise kokkulepped kasutusele võtta, ning esitama komisjonile ja EKP-le kogu teabe, mis on vajalik nende ülesannete täitmiseks seoses selliste rahastamise kokkulepetega.

- (33) Direktiivi 2014/59/EL artikli 86 lõikes 1 on sätestatud, et kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate suhtes ei algatata tavalist maksejõuetusmenetlust, välja arvatud kriisilahendusasetuse algatusel, ning et ettevõtja suhtes tavalise maksejõuetusmenetluse algatamise otsus tehakse üksnes kriisilahendusasetuse nõusolekul. Seda sätet ei ole määruses (EL) nr 806/2014 kajastatud. Kooskõlas määruses (EL) nr 806/2014 kindlaks määratud ülesannete jaotusega peaksid liikmesriikide kriisilahendusasetused konsulteerima kriisilahendusnõukoguga enne, kui nad võtavad kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 86 lõikega 1 meetmeid seoses ettevõtjatega, kes kuuluvad kriisilahendusnõukogu otsesesse vastutusalasse.
- (34) Kriisilahendusnõukogu aseesimehe valimise kriteeriumid on samad, mis kriisilahendusnõukogu esimehe ja teiste täisliikmete puhul. Seepärast on asjakohane anda ka kriisilahendusnõukogu aseesimehele sama hääleõigus, mis on kriisilahendusnõukogu esimehel ja täisliikmetel.
- (35) Selleks et kriisilahendusnõukogu saaks oma täiskogul anda esialgse hinnangu esialgse eelarve projekti kohta enne, kui esimees esitab oma lõpliku eelarve projekti, tuleks pikendada ajavahemikku, mille jooksul esimees peab esitama esialgse ettepaneku kriisilahendusnõukogu aastaeelarve kohta.
- (36) Selleks et veelgi tugevdada ühtse kriisilahenduskorra raames kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasetuste vahelist koostööd, peaks kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil konsulteerima kriisilahendusnõukogu täiskoguga seoses suuniste, üldiste juhiste ja muude üldkohaldatavate vahenditega, mida kriisilahenduskorra raames kasutatakse ja milles kirjeldatakse, kuidas kriisilahendusnõukogu kavatseb määrust (EL) nr 806/2014 rakendada.

- (37) Suuniseid, üldiseid juhiseid ja muid ühtse kriisilahenduskorra raames kasutatavaid üldkohaldatavaid vahendeid käsitlevate konsultatsioonide läbiviimise menetluse puhul tuleks võtta arvesse kehtivaid menetlusi konsultatsioonide pidamiseks kooskõlas määruse (EL) nr 806/2014 artikli 31 lõikes 1 osutatud raamistikuga. Kui kõnealuse raamistikuga on suuniste ja üldiste juhiste jaoks juba kehtestatud spetsiaalne kord, tuleks neid olemasolevaid menetlusi kohaldada lisaks uuele konsulteerimismenetlusele, kui see on asjakohane.
- (38) Pärast määruses (EL) nr 806/2014 sätestatud fondi esialgset osamaksete kogumise perioodi võivad fondi kasutada olevad rahalised vahendid langeda veidi allapoole sihttasest, eelkõige tagatud hoiuste suurenemise tõttu. Neil asjaoludel tõenäoliselt sissenõutavate *ex ante* osamaksete summa on seega usutavasti väike. Seepärast on võimalik, et mõne aasta pärast ei ole selliste *ex ante* osamaksete summa enam vastavuses selliste osamaksete kogumise kuluga. Seepärast peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik lükata *ex ante* osamaksete kogumist kuni kolme aasta võrra edasi, kuni kogutav summa jõuab summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuluga, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta olulisel määral kriisilahendusnõukogu fondi kasutamise suutlikkust.

- (39) Tagasivõtmatud maksekohustused on fondi kasutada olevate rahaliste vahendite üks komponent. Seetõttu on vaja täpsustada, millistel asjaoludel saab nõuda nende maksekohustuste täitmist. Kui ettevõtja ei ole pärast tegevusloast loobumise otsust enam kohustatud fondi osamakseid tegema, tuleks tagasivõtmatu maksekohustus tühistada. Tagamaks, et tagasivõtmatu maksekohustuse tühistamine ei too kaasa olukorda, kus fondi kasutada olevad rahalised vahendid langevad allapoole taset, mida kriisilahendusnõukogu peab piisavaks, peaks kriisilahendusnõukogul olema õigus määrata kindlaks osamakse, mille asjaomane ettevõtja peaks tasuma. Kriisilahendusnõukogu peaks oma otsuses igakülgset arvesse võtma vajadust säilitada võrdsed tingimused kõigile osalevatele ettevõtjatele, sealhulgas ettevõtjale, kes ei kuulu enam määruse (EL) nr 806/2014 artikli 2 kohaldamisalasse. Kriisilahendusnõukogu esitab oma otsuse üksikasjalikud põhjendused ja avalikustab otsuse, sealhulgas põhjendused, oma aastaaruandes. Lisaks, selleks et suurendada läbipaistvust ja kindlust seoses tagasivõtmatud maksekohustuste osaga kogutavate *ex ante* osamaksete kogusummas, peaks kriisilahendusnõukogu määrama sellise osa kindlaks igal aastal, võttes arvesse kohaldatavaid piirmäärasid. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus peaks püüdma tagada, et tagasivõtmatud maksekohustuste protsüklilist mõju leevendatakse sõltuvalt nende arvestuslikust käsitlusest.

- (40) Fondi tehtavate erakorraliste *ex post* osamaksete maksimaalne summa aastas, mida on lubatud sisse nõuda, on praegu piiratud *ex ante* osamaksete kolmekordse summaga. Pärast määruses (EL) nr 806/2014 sätestatud algset osamaksete kogumise perioodi sõltuvad sellised *ex ante* osamaksed muudel asjaoludel kui fondi kasutamine üksnes tagatud hoiuste tasemes toimuvatest muutustest ja muutuvad seetõttu tõenäoliselt väikeseks. Erakorraliste *ex post* osamaksete maksimumsumma kindlaksmääramisel *ex ante* osamaksete põhjal võib seega olla mõju, mis piirab oluliselt fondi võimalust *ex post* osamakseid koguda, vähendades seeläbi selle tegevussuutlikkust. Sellise tagajärje vältimiseks tuleks kehtestada erinev piirmäär ja selliste erakorraliste *ex post* osamaksete maksimumsumma, mida on lubatud sisse nõuda, peaks olema kolm korda üks kaheksandik fondi sihttasemest.
- (41) Asjakohane seos töötasu ja töötulemuste vahel tuleks säilitada ka kriisilahenduse korral, eelkõige juhul, kui kahjum kantakse tõenäoliselt üle fondile. Sellistel juhtudel tuleks tühistada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni juhtorgani ja kõrgema juhtkonna liikmete muutuvtasu, mida ei ole välja makstud või mille nõudeõigus ei ole tekkinud. Välja arvatud juhul, kui juhtorgani või kõrgema juhtkonna liige tõendab, et ta ei osalenud tegevuses, mis põhjustas kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni maksejõuetuse või aitas sellele kaasa, ega olnud selle tegevuse eest vastutav, tuleks muutuvtasu, mille nõudeõigus tekkis või mis maksti välja 24 kuu jooksul enne kriisilahenduse meetme võtmise otsuse tegemist, tagastada või tagasi maksta.

- (42) Fondi võib kasutada ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamise toetamiseks, mille puhul kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara, õigused ja kohustused antakse üle saajale. Sellisel juhul võib kriisilahendusnõukogul tekkida nõue järelejääva ettevõtja vastu selle hilisema likvideerimise korral tavalises maksejõuetusmenetluses. See võib juhtuda, kui fondi kasutatakse seoses kahjumiga, mis võlausaldajatel oleks tulnud muidu katta, sealhulgas vara ja kohustuste tagatiste või üleantud vara ja kohustuste vahe katmise vormis. Tagamaks, et aktsionärid ja võlausaldajad, kes jäävad järelejäävasse ettevõtjasse, katavad kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kahjumi tõhusalt ja parandavad maksejõuetuse korral võimalust teha tagasimakseid kriisilahendusnõukogule, peaksid kriisilahendusnõukogu need nõuded järelejääva ettevõtja vastu ning kriisilahendusnõukogu asjakohaselt kantud mõistlikest kuludest tulenevad nõuded omama maksejõuetusmenetluses sama rahuldamisjärku kui iga osaleva liikmesriigi kriisilahendusrahastute nõuete rahuldamisjärk, mis peaks olema hoiuste ja hoiuste tagamise skeemide nõuete rahuldamisjärkudest eespool. Kuna fondist aktsionäridele ja võlausaldajatele võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise eest makstava hüvitise eesmärk on neile kriisilahenduse meetme tagajärgede hüvitamine, ei tohiks selline hüvitis kaasa tuua kriisilahendusnõukogu nõudeid.

- (43) Selleks et tagada piisav paindlikkus ja lihtsustada hoiuste tagamise skeemide sekkumist kriisilahenduse vahendite kasutamise toetuseks, kui need viivad kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni turult lahkumiseni, tuleks täpsustada teatavaid hoiuste tagamise skeemide kriisilahenduses kasutamise aspekte. Eelkõige on vaja täpsustada, et hoiuste tagamise skeemide vahendeid võib kasutada selliste üleandmise tehingute toetamiseks, mis hõlmavad hoiuseid, sealhulgas asjaomase hoiuste tagamise skeemi tagatud hoiuste suurust ületavaid kõlblikke hoiuseid, ning teatavatel juhtudel ja selgetel tingimustel ka kõlblikkuskriteeriumidele mittevastavaid hoiused, mis on hõlmatud üldise hoiustajate eelisõiguste korraga. Hoiuste tagamise skeemi osaluse eesmärk peaks olema katta omandajale või sildasutusele üleantud vara väärtuse puudujääk võrreldes üleantud hoiuste väärtusega. Kui omandaja taotleb skeemi osalemist tehingu osana, et tagada oma kapitali neutraalsus ja säilitada vastavus omandaja kapitalinõuetele, peaks hoiuste tagamise skeemist saama toetust ka sel eesmärgil. Hoiuste tagamise skeemi antav toetus kriisilahenduse meetmele peaks olema rahalises või muus vormis, näiteks tagatiste või kahjumi jagamise lepingute vormis, millega saab minimeerida toetuse mõju hoiuste tagamise skeemi kasutada olevatele rahalistele vahenditele, võimaldades samal ajal täita hoiuste tagamise skeemi osaluse eesmärke.

(44) Hoiuste tagamise skeemi osalusele kriisilahenduses peaksid kehtima teatavad piirangud. Esiteks, hoiuste tagamise skeemi osaluse kogusumma ei tohiks ühelgi kriisilahenduse juhul ületada asjaomase krediitiasutuse tagatud hoiuste summat. Teiseks tuleks tagada, et hoiuste tagamise skeemi sekkumine kriisilahenduse meetmesse, mis seisneb peamiselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamises kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapiitalseerimise ja selle tegevuse jätkamise eesmärgil, ei ületaks kahjumit, mida hoiuste tagamise skeem kataks maksejõuetuse korral, kui ta teeks väljamakseid hoiustajatele, kellel on tagatud hoiused, ja tal oleks regressiõigus nende hoiustajate nõuete suhtes finantsinstitutsiooni varades. Kolmandaks, kui hoiuste tagamise skeemi kasutamine kriisilahenduse meetme toetuseks seisneb peamiselt ettevõtja äritegevuse üleandmises omandajale või sildasutusele, ei tohiks hoiuste tagamise skeemi osaluse summa ületada 62,5 % selle sihttasemest, välja arvatud juhul, kui direktiivi 2014/49/EL kohaselt määratud asutus otsustab selle piirmäära kohaldamata jätta, et vältida negatiivset mõju finantsstabiilsusele või säilitada hoiustajate juurdepääs oma hoiustele. Neljandaks ei tohiks hoiuste tagamise skeemi osaluse summa ületada üleantud varade ning üleantud hoiuste ja selliste üleantud kohustuste vahet, mille nõuete rahuldamisjärk on maksejõuetusmenetluses sama või kõrgem kui kõnealustel hoiustel. Sellega oleks tagatud, et hoiuste tagamise skeemi osalust kasutatakse üksnes selleks, et vältida asjakohasel juhul kahjumi tekkimist hoiustajatele, ning mitte nende võlausaldajate kaitseks, kellel on maksejõuetusmenetluses hoiustest madalama rahuldamisjärguga nõuded. Kui see on asjakohane, võib osalus sellegipoolest hõlmata ka summat, mida on vaja toetust saava ettevõtja kapitalineutraalsuse tagamiseks.

- (45) Tuleks täpsustada, et muude kohustuste kui tagatud hoiuste üleandmist kriisilahenduse raames peaks saama hoiuste tagamise skeemist toetada üksnes siis, kui kriisilahendusnõukogu otsustab igal üksikjuhul eraldi, et üldise hoiustajate eelisõiguste korraga hõlmatud muude hoiuste kui tagatud hoiuste puhul ei saa kasutada teisendamist ega jätta neid järelejäävasse kriisilahendusmenetluses olevasse finantsinstitutsiooni, mis likvideeritakse, ning kui fondi kasutamise tingimused ei ole täidetud aktsionäride ja võlausaldajate osalusega. Eelkõige peaks kriisilahendusnõukogul olema lubatud vältida kahjumi jaotamist nende hoiuste vahel, mille puhul väljajätmine on rangelt vajalik ja proportsionaalne kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide jätkuvuse säilitamiseks, või kui see on vajalik selleks, et hoida ära finantsraskuste ulatuslikku ülekandumist ja finantsilist ebastabiilsust, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liidu või liikmesriigi majanduses. Samad kaalutlused peaksid kehtima ka muude tagatud hoiustest madalama rahuldamisjärguga teisendatavate kohustuste omandajale või sildasutusele üleandmise lisamise korral. Sellisel juhul ei tohiks nende teisendatavate kohustuste üleandmist hoiuste tagamise skeemi osalusega toetada. Kui selliste teisendatavate kohustuste üleandmiseks on vaja välist rahalist toetust, peaks seda toetust andma fond.

(46) Võttes arvesse võimalust kasutada kriisilahenduse korral hoiuste tagamise skeemi, on vaja veelgi täpsustada tingimusi, mille alusel võib hoiuste tagamise skeemi osalust võtta arvesse fondile juurdepääsu nõuete täitmisel. See võimalus peaks olema kättesaadav üksnes krediidasutustele, kelle varade koguväärtus on 80 miljardit eurot või väiksem, ja kriisilahenduse meetme kontekstis, mis tugineb peamiselt ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamisele. Tagamaks, et kriisilahendust rahastatakse jätkuvalt peamiselt krediidasutuse enda vahenditest, ning et minimeerida konkurentsimoonutusi, peaks hoiuste tagamise skeemi osaluse kasutamine selleks, et tagada juurdepääs fondile, olema võimalik üksnes krediidasutuste jaoks, kelle puhul eelneva 24 kuu jooksul enne kriisilahenduse meetme võtmist ei ole kriisilahenduse kavas või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas ette nähtud nende tavakorras likvideerimist maksejõuetuse korral, võttes arvesse, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, mille kriisilahendusnõukogu on kõnealuste krediidasutuste jaoks kindlaks määranud, on kehtestatud tasemel, mis hõlmab nii kahjumi katmist kui ka rekapitalizeerimise summasid. Kriisilahendusnõukogu kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue peaks olema kooskõlas omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude miinimumtasemetega ettevõtjate jaoks, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegiatega nähakse peamiselt ette kriisilahenduse korral üleandmise vahendi kasutamine, isegi kui vastavas kriisilahenduse kavas või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas olid ette nähtud erinevad meetmed ning seetõttu ei kohaldata nende krediidasutuste omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude suhtes neid miinimumtasemeid. Peale selle peaks hoiuste tagamise skeemi osaluse kasutamisele eelnema omavahendite ja kõlblike kohustuste võimalikult suur osalus kahjumi katmises ja rekapitalizeerimises. Samuti ei tohi kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon olla rikkunud oma omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, sealhulgas siduvaid vahesihhtasemeid, teatava ajavahemiku jooksul enne kriisilahenduse meetme võtmist, ilma et see piiraks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude lühiajalisi tehnilisi rikkumisi.

- (47) Kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsionäride ja võlausaldajate osalus oma kohustuste vähendamise, allahindamise või konverteerimise kaudu või kahjumi kaudu, mille nad peavad eeldatavasti katma järelejääva üksuse likvideerimisel, moodustab koos hoiuste tagamise skeemi osalusega vähemalt 8 % finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik kasutada fondi täiendavaks rahastamiseks, kui seda on vaja tulemusliku kriisilahenduse tagamiseks kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega. Sellistel juhtudel peaks hoiuste tagamise skeemi osalus piirduma summaga, mis on vajalik fondile juurdepääsu võimaldamiseks. Lisaks ei tohiks krediidasutuse puhul, kelle varade koguväärtus individuaalsel alusel jääb vahemikku 30–80 miljardit eurot, hoiuste tagamise skeemi osalus ületada 2,5 % ettevõtja kohustuste kogusummast, sealhulgas krediidasutuse omavahendid individuaalsel alusel.
- (48) Erakorralistel asjaoludel võib juhtuda, et fondi osamakse, mis moodustab 5 % kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, ei ole asjaomase kriisilahenduse meetme rahastamisvajaduste katmiseks piisav. Sellistel juhtudel ja kui selline osamakse on saanud võimalikuks tänu hoiuste tagamise skeemi sekkumisele, peaks hoiuste tagamise skeem teatavatel tingimustel panustama täiendava osamaksega, mis on võrdne kahjumiga, mis oleks seoses tagatud hoiustega tekkinud, kui hoiused ei oleks olnud kaitstud. Selle täiendava osamakse kulud ei tohiks ületada kahjumit, mis tekiks hoiuste tagamise skeemile hüpoteetilise stsenaariumi korral, mis hõlmab likvideerimist tavalises maksejõuetusmenetluses ja tagatud hoiuste tagasimaksmist. Lisaks ei tohiks hoiuste tagamise skeemi algse osamakse ja täiendava osamakse summa ületada asjaomase krediidasutuse tagatud hoiuste summat. Koos hoiuste tagamise skeemi täiendava osamaksega peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik taotleda lisarahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest, kui sellise rahastamise tingimused on täidetud.

- (49) Arvestades et fond on olemuselt ühiskasutuses olev, on asjakohane kehtestada spetsiaalne menetlus, mida tuleb järgida, kui fondi summaarne puhaskasutus, kui see on saanud võimalikuks tänu hoiuste tagamise skeemi eelnevale osalusele, jõuab teatavate künnisteni. Selline menetlus ei tohiks viia selleni, et fondi vahendeid ei ole võimalik kasutada hilisemas kriisilahenduse meetmes. Kui fondi puhaskasutus jõuab kolme aasta jooksul künniseni, mis on võrdne 10 %ga selle sihttasemest, peab täiskogu andma suuniseid fondi tulevaseks kasutamiseks, mida toetatakse hoiuste tagamise skeemi osalusega, kuni vahendite täiendamine on lõpule viidud. Kui fondi puhaskasutus jõuab kolme aasta jooksul 20 %ni oma sihttasemest, peab kriisilahendusnõukogu teavitama sellest nõukogu ja komisjoni. Sel hetkel peaks komisjon reeglid, mis käsitlevad hoiuste tagamise skeemide kriisilahenduses osalemist, mis võimaldab fondi edasist kasutamist, läbi vaatama ning hindama, kas kohaldatav osamaksete kogumise kord fondi täiendamiseks on sellistel juhtudel asjakohane. Lisaks tuleks sihttaseme uuesti saavutamise tähtaega pikendada kümne aastani.
- (50) Kui hoiuste tagamise skeemi vahendeid kasutatakse ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamise korral kas eraldi või koos fondi osalusega, tuleks järelejäänud ettevõtja, mis jääb järele pärast varade, õiguste ja kohustuste üleandmist, likvideerida tavakorras kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega vastavalt määruse (EL) nr 806/2014 artikli 22 lõikele 5. Kui hoiuste tagamise skeemi vahendeid kasutatakse sildasutuse vahendi toetamiseks, tuleks sildasutuse tegevus lõpetada lisaks kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 41 lõigetega 3, 5 ja 6.

- (51) Turu terviklikkuse, turudistsipliini ja investorite kaitse tagamiseks on väga oluline läbipaistvus. Tagamaks, et kriisilahendusnõukogu saaks edendada suurema läbipaistvuse nimel tehtavaid jõupingutusi ja neis osaleda, peaks tal olema lubatud avalikustada teavet, mis tuleneb tema enda analüüsides, hinnangutest ja otsustest, sealhulgas kriisilahenduskõlblikkuse hindamistest, kui selline avalikustamine ei kahjusta avaliku huvi kaitset seoses finants-, raha- või majanduspoliitikaga ning kui teabe avalikustamine teenib ülekaalukalt avalikku huvi.
- (52) Järjepidevuse tagamiseks tuleks käesoleva määrusega määrusesse (EL) nr 806/2014 tehtud muudatusi, mis on sarnased Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2026/...¹⁹⁺ direktiivi 2014/59/EL tehtud muudatustega, kohaldada alates samast kuupäevast kui direktiivi (EL) 2026/...⁺⁺ ülevõtmise kuupäev, mis on ... [24 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva]. Käesoleva määrusega määrusesse (EL) nr 806/2014 tehtud nende muudatuste kohaldamist, mis on seotud üksnes ühtse kriisilahenduskorra toimimisega, ei ole põhjust siiski edasi lükata. Neid muudatusi tuleks kohaldada seega alates ... [üks kuu pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv (EL) 2026/..., millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses varase sekkumise meetmetega, kriisilahenduse eeltingimustega ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega ning direktiivi 2014/24/EL seoses hindamisteenustega kriisilahenduses (ELT L, ..., ELI: ...).

⁺ ELT: palun sisestada teksti dokumendis ST 15445/25 (2023/0112(COD)) sisalduva direktiivi number ja täiendada vastavat joonealust märkust.

⁺⁺ ELT: palun sisestada teksti dokumendis ST 15445/25 (2023/0112(COD)) sisalduva direktiivi number.

(53) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt parandada ettevõtjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku tulemuslikkust ja tõhusust, ei suuda liikmesriigid riskide tõttu, mida erinevad riigisiseseid käsitused võivad siseturu terviklikkusele kaasa tuua, piisavalt saavutada, küll aga saab seda liidus juba kehtestatud reeglite muutmise teel paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(54) Määrust (EL) nr 806/2014 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 806/2014 muutmine

Määrust (EL) nr 806/2014 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 21 asendatakse järgmisega:

„21) „tütaretevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 16 määratletud tütaretevõtja ning käesoleva määruse artikli 8, artikli 10 lõike 10, artiklite 12–12k, 21 ja 53 kohaldamiseks käesoleva lõike punkti 24b alapunktis b osutatud kriisilahenduse konsolideerimisgruppide suhtes hõlmab tütaretevõtja mõiste asjakohasel juhul keskasutusega püsivalt seotud krediidasutusi või finantseerimisasutusi, keskasutust ennast ja nende vastavaid tütaretevõtjaid, võttes arvesse, mil viisil sellised kriisilahenduse konsolideerimisgrupid täidavad käesoleva määruse artikli 12f lõiget 3;“;

b) punkt 24a asendatakse järgmisega:

„24a) „kriisilahendussubjekt“ – osalevas liikmesriigis asutatud juriidiline isik, keda kriisilahendusnõukogu või liikmesriigi kriisilahendusasutus käsitab kooskõlas käesoleva määruse artikliga 8 ettevõtjana, kelle suhtes on kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meede;“;

c) punkti 24b alapunkt b asendatakse järgmisega:

„b) keskasutusega püsivalt seotud krediidasutused või finantseerimisasutused ja keskasutus ise, kui vähemalt üks nendest krediidasutustest või finantseerimisasutustest või keskasutus on kriisilahendussubjekt, ning nende vastavad tütarettvõtjad;“;

d) lisatakse järgmised punktid:

„24d) „kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 134 määratletud kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;

24e) „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 136 määratletud globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus;“;

e) punkt 49 asendatakse järgmisega:

„49) „teisendatavad kohustused“ – artiklis 2 osutatud ettevõtja kohustused, sealhulgas ebakindla ajastuse või summaga kohustused, ja kapitaliinstrumendid, mis ei ole esimese taseme põhiomavahendite instrumendid, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ega teise taseme omavahendite instrumendid ja mis ei ole artikli 27 lõike 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud;“;

f) lisatakse järgmine punkt:

„49aa) „ebakindla ajastuse või summaga kohustused“ – kohustused, mis põhinevad möödunud sündmustest tulenevatel olemasolevatel kohustustel, mille tulemuseks on kahjum, ja mille ajastus või summa on ebakindel;“;

g) punkt 49b asendatakse järgmisega:

„49b) „allutatud kõlblikud kohustused“ – kohustused, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõigete 3, 4, ja 5 puhul, ning kohaldataval juhul käesoleva määruse artikli 12c lõikes 1a osutatud tingimustele;“;

h) lisatakse järgmine punkt:

„50a) „määratud asutus“ – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 18 määratletud määratud asutus;“.

2) Artiklisse 4 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Liikmesriigid teavitavad võimalikult kiiresti kriisilahendusnõukogu, kui nad taotleavad EKPga tiheda koostöö alustamist vastavalt määruse (EL) nr 1024/2013 artiklile 7.

Pärast määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 7 kohase teate esitamist ja enne tiheda koostöö alustamist esitavad liikmesriigid nende territooriumil asutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide kohta kogu teabe, mida kriisilahendusnõukogu võib nõuda talle käesoleva määruse ja lepinguga antud ülesannete täitmise ettevalmistamiseks.“

3) Artiklisse 5 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Kõiki Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1* artikli 7 lõike 6 punktis e, artikli 10 lõikes 3, artikli 63 lõike 3 punktis j, artikli 65 lõike 2 punktis k ja artikli 70 lõikes 4 sisalduvaid viiteid direktiivi 2014/59/EL artikli 3 kohaselt määratud asutustele käsitatakse viidetena kriisilahendusnõukogule seoses käesoleva määruse artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega ning käesoleva määruse artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

4) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevas lõikes osutatud ülesannete täitmisel kohaldavad liikmesriikide kriisilahendusasiutused käesoleva määruse asjakohaseid sätteid. Kõiki artikli 5 lõikes 2, artikli 6 lõikes 5, artikli 8 lõigetes 6 ja 8, lõike 10 kolmandas lõigus, lõigetes 11a, 12 ja 13, artikli 10 lõigetes 1–10, artiklis 10a, artiklites 11–14, artikli 15 lõigetes 1, 2 ja 3, artiklis 16, artikli 18 lõigetes 1, 1a, 2, 5 ja 6, artiklis 20, artikli 21 lõigetes 1–7, artikli 21 lõike 8 teises lõigus ning artikli 21 lõigetes 9 ja 10, artikli 22 lõigetes 1, 3, 5 ja 6, artiklis 23, artiklis 24, artikli 25 lõikes 3, artikli 27 lõigetes 1–15, artikli 27 lõike 16 teise lõigu teises lauses, kolmandas lõigus, neljanda lõigu esimeses, kolmandas ja neljandas lauses, artikli 30 lõigetes 2b ja 2c, artikli 30a lõigetes 1 ja 2, artiklis 32 ning artikli 79 lõigetes 1, 2, 7 ja 8 olevaid viiteid kriisilahendusnõukogule käsitatakse viidetena liikmesriikide kriisilahendusasiutustele seoses käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud konsolideerimisgruppide ja ettevõtjatega. Sel eesmärgil teostab liikmesriigi kriisilahendusasiutus direktiivi 2014/59/EL ülevõtivate riigisiseste õigusnormidega talle antud õigusi vastavalt liikmesriigi õiguses sätestatud tingimustele.“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Olenemata käesoleva artikli lõikest 3 võivad osalevad liikmesriigid otsustada, et kriisilahendusnõukogu teostab kõiki talle käesoleva määrusega antud asjaomaseid õigusi ja kohustusi seoses muude kui lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega, kelle püsiv tegevuskoht on nende territooriumil. Sellisel juhul ei kohaldata käesoleva artikli lõikeid 3 ja 4, artiklit 9, artikli 12 lõiget 3 ning artikli 31 lõiget 1. Liikmesriigid, kes kavatsevad seda võimalust kasutada, annavad sellest teada kriisilahendusnõukogule ja komisjonile. Teade jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Pärast käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud teate jõustumist võivad osalevad liikmesriigid otsustada, et vastutus muude kui lõikes 2 osutatud nende territooriumil asutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega seotud ülesannete täitmise eest antakse tagasi liikmesriikide kriisilahendusametitele, millisel juhul käesoleva lõike esimest lõiku enam ei kohaldata. Liikmesriigid, kes kavatsevad seda võimalust kasutada, annavad sellest teada kriisilahendusnõukogule ja komisjonile. Teade jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.“

5) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Kriisilahendusnõukogu võib anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse direktiivi 2014/59/EL artikli 10 lõikes 8 osutatud õiguste kasutamiseks.

Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu korraldusi käesoleva määruse artikli 29 kohaselt.“;

b) lõiget 10 muudetakse järgmiselt:

i) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Vastavalt esimeses lõigus osutatud meetmetele määratakse kriisilahenduse kavas iga konsolideerimisgrupi puhul kindlaks kriisilahendussubjektid ja kriisilahenduse konsolideerimisgrupid ning asjakohasel juhul likvideerimissubjektid.“;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Esimese lõigu punktis b osutatud tütarettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjektid, võetavate meetmete kindlaks määramisel võib kriisilahendusnõukogu järgida proportsionaalset käsitust, kui selline käsitus ei mõjuta negatiivselt konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust, võttes arvesse tütarettevõtja suurust, riskiprofiili, rolli kriitiliste funktsioonide ja põhiäriinide täitmisel, kriisilahenduse järgset olulisust konsolideerimisgrupi tegevuse järjepidevuse jaoks ning konsolideerimisgrupi kriisilahenduse strateegiat. Kriisilahendusnõukogu võtab igakülgset arvesse tütarettevõtja olulisust liikmesriigis, kus ta on asutatud, sealhulgas selle võimalikku süsteemset olulisust ja selle võimalikku mõju hoiuste tagamise skeemi kasutada olevatele rahalistele vahenditele tavalises maksejõuetusmenetluses toimuva likvideerimise korral.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„11a. Kui kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega on algatatud ettevõtja likvideerimise menetlus direktiivi 2014/59/EL artikli 32b alusel või kui kohaldatakse käesoleva määruse artikli 22 lõiget 5, ei võta kriisilahendusnõukogu selle ettevõtja suhtes vastu kriisilahenduse kava ega lisa seda ettevõtjat enam konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavasse.“

6) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 4 neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Kolmandas lõigus osutatud hindamine tehakse lisaks kogu konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisele.“;

b) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Kui kriisilahendusnõukogu teeb kooskõlas lõikega 3 või 4 läbiviidud ettevõtja või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisele tuginedes pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, kindlaks kõnealuse ettevõtja või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivad asjaolud, koostab kriisilahendusnõukogu pädevate asutustega koostöös ettevõtjale või emaettevõtjale suunatud aruande, milles analüüsitakse kriisilahenduse vahendite tulemuslikku rakendamist ja kriisilahendusõiguste teostamist oluliselt pärssivaid asjaolusid. Aruandes analüüsitakse mõju ettevõtja või konsolideerimisgrupi ärimudelile ning soovitatakse proportsionaalseid ja sihipäraseid meetmeid, mis on kriisilahendusnõukogu arvates kooskõlas lõikega 10 vajalikud või asjakohased nende pärssivate asjaolude kõrvaldamiseks.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„9a. „Kui kriisilahendusnõukogu leiab, et asjaomase ettevõtja või tütaretevõtja pakutud meetmed vähendavad tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivaid asjaolusid või kõrvaldavad need, teeb kriisilahendusnõukogu pärast EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega ja asjakohasel juhul makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegeva määratud asutusega konsulteerimist otsuse. Kõnealuses otsuses märgitakse, et kriisilahendusnõukogu hinnangul vähendavad pakutud meetmed tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivaid asjaolusid või kõrvaldavad need, ning antakse liikmesriikide kriisilahendusasutustele korraldus nõuda, et ettevõtja, emaettevõtja või asjaomase konsolideerimisgrupi mis tahes tütaretevõtja rakendaks kavandatud meetmeid.“;

d) lõige 10 asendatakse järgmisega:

„Kui kriisilahendusnõukogu leiab, et asjaomase ettevõtja või emaettevõtja välja pakutud meetmed ei vähenda või kõrvalda tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivaid asjaolusid, teeb kriisilahendusnõukogu pärast pädevate asutuste ja asjakohasel juhul määratud makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegeva asutusega konsulteerimist otsuse. Otsuses näidatakse, et kriisilahendusnõukogu hinnangul ei vähenda ega kõrvalda pakutud meetmed tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivaid asjaolusid, ning antakse liikmesriikide kriisilahendusasutustele korraldus nõuda ettevõtjalt, emaettevõtjalt või asjaomase konsolideerimisgrupi mis tahes tütaretevõtjalt, et nad võtaksid lõikes 11 loetletud meetmeid.

Alternatiivsete meetmete määramisel selgitab kriisilahendusnõukogu, miks asjaomase ettevõtja või emaettevõtja pakutud meetmed ei võimalda kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivaid asjaolusid kõrvaldada ja miks on alternatiivsed meetmed nende kõrvaldamiseks proportsionaalsed.

Kriisilahendusnõukogu võtab arvesse kriisilahenduskõlblikkust pärssivatest asjaoludest tulenevat ohtu finantsstabiilsusele ning meetmete mõju asjaomase ettevõtja või emaettevõtja äritegevusele, selle stabiilsusele ja suutlikkusele majandusele kasu tuua ning finantsteenuste siseturule ja muude liikmesriikide ja kogu liidu finantsstabiilsusele.

Kriisilahendusnõukogu võtab arvesse ka vajadust vältida asjaomasele ettevõtjale või konsolideerimisgrupile avalduvat mõju, mis läheb kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaolude kõrvaldamiseks vajalikust kaugemale või on ebaproportsionaalne.“

7) Artiklit 10a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Kui ettevõtja on olukorras, kus ta vastab kombineeritud puhvri nõudele, kui seda käsitatakse lisanduvana igale direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõike 1 punktides a, b ja c osutatud nõuetele, kuid ei vasta kombineeritud puhvri nõudele, kui seda käsitatakse lisanduvana käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e osutatud nõuetele, kui need arvutatakse kooskõlas käesoleva määruse artikli 12a lõike 2 punktiga a, on kriisilahendusnõukogul õigus käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaselt anda liikmesriigi kriisilahendusasutusele korraldus keelata ettevõtjal teha väljamakseid üle käesoleva artikli lõike 4 kohaselt arvutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma mõne järgmise toiminguga kaudu.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„7. Kui kriisilahendussubjekti suhtes või ettevõtja suhtes, kes ei ole ise kriisilahendussubjekt, ei kohaldata kombineeritud puhvri nõuet samal alusel kui alus, mille kohaselt ta peab täitma käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e osutatud nõudeid, kohaldab kriisilahendusnõukogu käesoleva artikli lõikeid 1–6 hinnangulise kombineeritud puhvri nõude alusel, mis on saadud direktiivi 2014/59/EL artikli 45c lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktis sätestatud meetodika kasutamisel. Kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 128 neljandat lõiku.

Kriisilahendusnõukogu lisab käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud hinnangulise kombineeritud puhvri nõude käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e osutatud nõuete kindlaksmääramiseks tehtavasse otsusesse. Ettevõtja teeb hinnangulise kombineeritud puhvri nõude koos direktiivi 2014/59/EL artikli 45i lõikes 3 osutatud teabega üldsusele kättesaadavaks.“

8) Artiklisse 12 lisatakse järgmine lõige:

„8. Kriisilahendusnõukogu vastutab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 77 lõikes 2 ja artiklis 78a osutatud lubade andmise eest käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ettevõtjatele. Kriisilahendusnõukogu adresseerib otsuse asjaomasele ettevõtjale.“

9) Artikli 12a lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused tagavad, et artikli 12 lõigetes 1 ja 3 osutatud ettevõtjad täidavad igal ajal omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid, kui kriisilahendusnõukogu seda nõuab ja need kindlaks määrab vastavalt käesolevale artiklile ja artiklitele 12b–12i.“

10) Artiklit 12c muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Kriisilahendussubjektid arvavad hoiused omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka üksnes juhul, kui kriisilahendusnõukogu on andnud lõike 1b kohaselt selliseks hulkaarvamiseks loa ja kui need hoiused vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

- a) hoiused vastavad kõigile lõike 1 esimeses lõigus sätestatud tingimustele;
- b) hoiuseid ei hoia füüsilised isikud ning mikro-, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad;

- c) hoiused on tähtajalised hoiused, mille esialgne tähtaeg on vähemalt üks aasta ja mis ei anna omanikule õigust ennetähtaegsele tagasimaksmisele isegi juhul, kui ennetähtaegse tagasimaksmise korral tuleb maksta trahvi;
 - d) asjakohases lepingulises dokumentatsioonis viidatakse sõnaselgelt järgmisele:
 - i) kriisilahendussubjekti kavatsus arvata hoiused omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka;
 - ii) direktiivi 2014/49/EL artikli 5 lõike 1 punkti l kohane hoiuste väljajätmine selliste hoiuste hulgast, mida hüvitatakse hoiuste tagamise skeemist.
- 1b. Kriisilahendusnõukogu võib anda kriisilahendussubjektile loa arvata hoiused täielikult või osaliselt omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka, kui ta on veendunud, et täidetud on kõik järgmised tingimused:
- a) kriisilahendusnõukogu eeldab, et neid hoiuseid ei jäeta artikli 27 lõike 5 kohaselt täielikult või osaliselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest välja või neid ei anta osalise üleandmise raames saajale täielikult üle;

- b) kriisilahendusnõukogu on jõudnud järeldusele, et hulkaarvamine ei ole või tõenäoliselt ei ole kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssiv asjaolu, eelkõige seetõttu, et see mõjutab kriisilahenduse vahendite kasutamise võimalikkust viisil, millega saavutatakse kriisilahenduse eesmärgid.

Kriisilahendusnõukogu tunnistab tegevusloa kehtetuks, kui ta jõuab järeldusele, et üks esimeses lõigus osutatud tingimus ei ole enam täidetud. Sellisel juhul ei arva kriisilahendussubjekt hoiuseid enam omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka.“;

- b) lõigetes 4 ja 5 asendatakse mõiste „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ mõistega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;
- c) lõike 7 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Erandina käesoleva artikli lõikest 4 võib kriisilahendusnõukogu otsustada, et käesoleva määruse artiklis 12f osutatud nõue täidetakse nende kriisilahendussubjektide poolt, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused või kriisilahendussubjektid, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määruse artikli 12d lõiget 4 või 5, omavahenditega, allutatud kõlblike kohustustega või käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kohustustega, niivõrd, kui võrd tulenevalt kriisilahendussubjekti kohustusest täita kombineeritud puhvri nõuet ning määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a, käesoleva määruse artikli 12d lõikes 4 ja artiklis 12f osutatud nõudeid ei ületa kõnealuste omavahendite ja kohustuste summa järgmistest summadest suuremat.“;

d) lõiget 8 muudetakse järgmiselt:

- i) esimeses lõigus asendatakse mõiste „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ mõistega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;
- ii) teise lõigu punktis c asendatakse mõiste „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ mõistega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“;

e) lisatakse järgmine lõige:

„10. Kriisilahendusnõukogu võib lubada kriisilahendussubjektile täita lõigetes 4, 5 ja 7 osutatud nõudeid omavahendite või kohustuste abil, nagu on osutatud lõigetes 1 ja 3, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) ettevõtjate puhul, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused või kriisilahendussubjektid, kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 4 või 5, ei ole kriisilahendusnõukogu vähendanud käesoleva artikli lõikes 4 osutatud nõuet vastavalt kõnealuse lõike esimesele lõigule;
- b) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohustused, mis ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 2 punktis d osutatud tingimusele, vastavad kõnealuse määruse artikli 72b lõike 4 punktides b–e sätestatud tingimustele.“

11) Artiklit 12d muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2a teise lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kohustused, mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud kõlblikkuskriteeriumidele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõike 2 punktide b ja d puhul, ning kohaldataval juhul käesoleva määruse artikli 12c lõikes 1a osutatud kõlblikkuskriteeriumidele;“;

b) lõike 3 kaheksandas lõigus asendatakse sõnad „kriitiliste majandusfunktsioonide“ mõistega „kriitiliste funktsioonide“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„5a. Kriisilahendussubjektide puhul, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse eelkõige ette ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamine ja nende turult lahkumine, on käesoleva artikli lõikes 3 osutatud nõude tase võrdne vähemalt järgmisega:

a) 16 %, kui see on arvatud vastavalt artikli 12a lõike 2 punktile a ning

b) 4,75 %, kui see on arvatud vastavalt artikli 12a lõike 2 punktile b.

Käesoleva lõike esimest lõiku ei kohaldata kriisilahendussubjektide suhtes, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse artikli 27 lõike 1 punkti a kohaldamisel ette kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamine eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega.“;

d) lõike 6 kaheksandas lõigus asendatakse sõnad „kriitiliste majandusfunktsioonide“ mõistega „kriitiliste funktsioonide“.

12) Artikli 12e lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse kriisilahendussubjekti suhtes, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus, koosneb järgmisest:“.

13) Artiklit 12g muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kriisilahendusnõukogu võib pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, konsulteerimist otsustada kohaldada käesolevas artiklis sätestatud nõuet artikli 2 punktis b osutatud ettevõtja või artikli 2 punktis c osutatud finantseerimisasutuse suhtes, kes on kriisilahendussubjekti tütarettevõtja ja ei ole ise kriisilahendussubjekt.“;

ii) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Erandina käesoleva lõike esimesest ja teisest lõigust täidavad liidus tegutsevad emaettevõtjad, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, ent on kolmanda riigi ettevõtjate tütarettevõtjad, artiklites 12d ja 12e sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel.“;

iii) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Artikli 3 lõike 1 punkti 24b alapunkti b kohaselt kindlaks määratud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi puhul täidavad need krediidasutused või finantseerimisasutused, kes on keskasutusega püsivalt seotud, kuid kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, keskasutus, kes ei ole ise kriisilahendussubjekt, ja kõik kriisilahendussubjektid, kelle suhtes ei kohaldata artikli 12f lõike 3 kohast nõuet, artikli 12d lõiget 6 individuaalselt.“;

b) lõike 2 punktis a asendatakse alapunkt ii järgmisega:

„ii) mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud kõlblikkuskriteeriumidele, välja arvatud kõnealuse määruse artikli 72b lõike 2 punktide b, c, k, l ja m ning artikli 72b lõigete 3, 4 ja 5 puhul, ning kohaldataval juhul käesoleva määruse artikli 12c lõikes 1a osutatud kõlblikkuskriteeriumidele;“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„4. Kui üldise kriisilahendusstrateegia kohaselt ei ole liidus asutatud tütarettevõtjad või liidus tegutsev emaettevõtja ja selle tütarettevõtjad kriisilahendussubjektid ning kui direktiivi 2014/59/EL artikli 89 kohaselt asutatud Euroopa kriisilahenduskolleegiumi liikmed on selle strateegiaga nõus, täidavad liidus asutatud tütarettevõtjad või konsolideeritud alusel liidus tegutsev emaettevõtja artikli 12a lõikes 1 sätestatud nõuet, emiteerides käesoleva artikli lõike 2 punktides a ja b osutatud instrumente ühele järgmisele:

- a) nende kolmandas riigis asutatud põhiemaettevõtja;
- b) põhiemaettevõtja tütarettevõtjad, kes on asutatud samas kolmandas riigis;
- c) muud ettevõtjad käesoleva artikli lõike 2 punkti a alapunktis i ja punkti b alapunktis ii sätestatud tingimustel.“

14) Artikkel 12i asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12i

*Erand keskasutusele ja keskasutusega püsivalt seotud
krediidasutustele või finantseerimisasutustele*

Kriisilahendusnõukogu võib osaliselt või täielikult loobuda artikli 12g kohaldamisest keskasutuse suhtes või keskasutusega püsivalt seotud krediidasutuse või finantseerimisasutuse suhtes, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) krediidasutuse või finantseerimisasutuse ja keskasutuse üle teeb järelevalvet sama pädev asutus, nad on asutatud samas osalevas liikmesriigis ja kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi;
- b) keskasutuse ning sellega püsivalt seotud krediidasutuste või finantseerimisasutuste siduvad kohustused on nende solidaarvastutusel või keskasutus tagab täies ulatuses temaga püsivalt seotud krediidasutuste või finantseerimisasutuste siduvad kohustused;

- c) keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud krediidasutuste või finantseerimisasutuste omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, maksevõimet ja likviidsust seiratakse tervikuna kõnealuste asutuste aastaaruannete põhjal;
- d) kui keskasutusega püsivalt seotud krediidasutusele või finantseerimisasutusele tehakse erand, on keskasutuse juhtkond volitatud andma korraldusi püsivalt seotud krediidasutuste või finantseerimisasutuste juhtkondadele;
- e) asjaomane kriisilahenduse konsolideerimisgrupp täidab artikli 12f lõikes 3 osutatud nõuet ning
- f) puuduvad praegused või oodatavad olulised praktilised või õiguslikud takistused kriisilahenduse korral omavahendite kiirele ülekandmisele või kohustuste tagasimaksmisele keskasutuse ja sellega püsivalt seotud krediidasutuste või finantseerimisasutuste vahel.“

15) Artiklit 12k muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Kriisilahendusnõukogu võib määrata asjakohased ülemineku perioodid, mis ei ole pikemad kui kolm aastat, et ettevõtjad saaksid täita vastavalt asjaoludele artiklis 12f või 12g sätestatud nõudeid või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevaid nõudeid, kui nende nõuete täitmine ilma ülemineku perioodita ei oleks proportsionaalne.

Kriisilahendusnõukogu võib määrata vastavalt asjaoludele artiklis 12f või 12g sätestatud nõuete või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevate nõuete jaoks vahesihttasemed, mille ettevõtjad peavad kriisilahendusnõukogu määratud kuupäevaks saavutama. Vahesihttasemed peavad reeglina tagama omavahendite ja kõlblike kohustuste lineaarse suurenemise nõude täitmise eesmärgil.

2. Erandina lõikest 1 ei tohi ülemineku periood, mille kriisilahendusnõukogu määrab kindlaks ettevõtjate jaoks, kelle puhul eelistatud kriisilahendusstrateegia muutub tavalises maksejõuetusmenetluses likvideerimisest kriisilahenduse meetme kohaldamiseks, olla pikem kui neli aastat.

Kui see on lõikes 7 osutatud kriteeriumide alusel igakülgsest põhjendatud ja asjakohane, võib kriisilahendusnõukogu määrata pikema ülemineku perioodi, mis ei ole pikem kui kuus aastat.

Kriisilahendusnõukogu võib määrata vastavalt asjaoludele artiklis 12d osutatud nõude või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevate nõuete jaoks vahesihttasemed, mille ettevõtjad peavad kriisilahendusnõukogu määratud kuupäevaks saavutama. Vahesihttasemed peavad reeglina tagama omavahendite ja kõlblike kohustuste lineaarse suurenemise nõude täitmise eesmärgil.“;

b) lõike 3 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kriisilahendusnõukogu rakendab kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit või“;

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Artikli 12c lõigetes 4 ja 7 osutatud nõudeid ning artikli 12d lõigetes 4 ja 5 osutatud nõudeid, kui need on kohaldatavad, ei kohaldata kolme aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahendussubjekt või konsolideerimisgrupp, kuhu kriisilahendussubjekt kuulub, määratletakse globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana või kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana, või kui kriisilahendussubjekt jõuab artikli 12d lõikes 4 või 5 osutatud olukorda.“;

d) lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

„5. Erandina artikli 12a lõikest 1 määrab kriisilahendusnõukogu ettevõtjale, kelle suhtes on rakendatud kriisilahenduse vahendeid või artiklis 21 osutatud allahindamise või konverteerimise õigust, asjakohase üleminekuperioodi, et ettevõtja saaks täita vastavalt asjaoludele artiklis 12f või 12g sätestatud nõuded või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tuleneva nõude.“

6. Lõigete 1–5 kohaldamisel teatab kriisilahendusnõukogu ettevõtjale kavandatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude iga 12-kuulise perioodi kohta üleminekuperioodi jooksul, et hõlbustada selle kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime järkjärgulist kasvatamist lõpliku tasemeni. Üleminekuperioodi lõpus peab omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue olema võrdne vastavalt kohaldatavusele kas artikli 12c lõike 4, 5 või 7, artikli 12d lõike 4 või 5, artikli 12f või artikli 12g kohaselt määratud summaga.“

16) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Varase sekkumise meetmed

1. EKP kaalub põhjendamatu viivitusega ja vajaduse korral rakendab varase sekkumise meetmeid, kui artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud ettevõtja:
 - a) vastab direktiivi 2013/36/EL artiklis 102 või määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõikes 1 osutatud tingimustele ja kehtib üks järgmine tingimus:
 - i) ettevõtja ei ole võtnud EKP nõutud parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 või määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõikes 2 osutatud meetmeid;
 - ii) EKP leiab, et muud parandusmeetmed kui varase sekkumise meetmed ei ole selle ettevõtja probleemide lahendamiseks piisavad;

- b) rikub artiklis 12f või 12g sätestatud nõudeid või
- c) rikub või tõenäoliselt rikub 12 kuu jooksul pärast EKP hindamist mis tahes nõuet, mis on sätestatud direktiivi 2014/65/EL II jaotises või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 600/2014* artiklites 3–7, 14–17 või 24, 25 ja 26.

EKP võib otsustada, et käesoleva lõike esimese lõigu punkti a alapunktis ii osutatud tingimus on täidetud, ilma et eelnevalt oleks võetud muid parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 või määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõikes 2 osutatud õiguste kasutamine.

Käesoleva lõike esimese lõigu punktide b ja c kohaldamisel teavitab kriisilahendusnõukogu või direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 26 määratletud pädev asutus EKPD viivitamata rikkumisest või tõenäolisest rikkumisest.

2. Lõike 1 kohaldamisel hõlmavad varase sekkumise meetmed järgmist:

- a) nõuda ettevõtja juhtorganilt kas:
 - i) ühe või mitme finantsseisundi taastamise kavas kindlaks määratud korra või meetme rakendamist või

- ii) finantsseisundi taastamise kava ajakohastamist kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 5 lõikega 2, kui varase sekkumiseni viinud asjaolud erinevad esialgses finantsseisundi taastamise kavas esitatud eeldustest, ning ühe või mitme ajakohastatud finantsseisundi taastamise kavas kindlaks määratud korra või meetme rakendamist kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul;
- b) nõuda ettevõtja juhtorganilt ettevõtja aktsionäride koosoleku kokkukutsumist – või kui ettevõtja juhtorgan seda nõuet ei täida, siis kutsub EKP ise kokku ettevõtja aktsionäride koosoleku – ning mõlemal juhul määrata kindlaks koosoleku päevakord ja nõuda, et aktsionärid arutaksid vastuvõtmiseks teatavaid otsuseid;
- c) nõuda ettevõtja juhtorganilt kava koostamist võlgade restruktureerimise üle läbirääkimistesse astumiseks mõne tema võlausaldajaga või kõigiga vastavalt finantsseisundi taastamise kavale, kui see on kohaldatav;
- d) nõuda muudatuste tegemist ettevõtja õiguslikus struktuuris;
- e) nõuda ettevõtja kõrgema juhtkonna või juhtorgani kogu koosseisu või mõne liikme tagasikutsumist või asendamist kooskõlas artikliga 13a;

- f) nimetada ettevõtjale üks või mitu ajutist haldurit kooskõlas artikliga 13b;
 - g) nõuda ettevõtja juhtorganilt kava koostamist, mida ettevõtja saab rakendada juhul, kui ta otsustab algetada oma tegevuse vabatahtliku lõpetamise.
3. EKP valib sobivad lõikes 2 osutatud varase sekkumise meetmed, lähtudes sellest, mis on taotletavaid eesmärges arvestades proportsionaalne, võttes muu asjakohase teabe hulgas arvesse rikkumise või tõenäolise rikkumise raskusastet ja ettevõtja finantsseisundi halvenemise kiirust.
4. EKP kehtestab iga lõikes 2 osutatud varase sekkumise meetme rakendamiseks tähtaja, mis on rangelt piiratud ajaga, mis on vajalik asjaomase meetme rakendamiseks mõistlikel tingimustel. EKP hindab meetme tulemuslikkust kohe pärast selle tähtaja möödumist ja jagab hindamise tulemust kriisilahendusnõukoguga.

Kui hindamisel jõutakse järeldusele, et varase sekkumise meetmeid ei ole täielikult rakendatud või need ei ole tulemuslikud, võib EKP hinnata, kas artikli 18 lõike 1 punktis a osutatud eeltingimus on täidetud.

5. Kui käesoleva määruse artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud konsolideerimisgruppi kuuluvad nii osalevates liikmesriikides kui ka mitteosalevates liikmesriikides asutatud ettevõtjad, esindab EKP osalevate liikmesriikide pädevaid asutusi mitteosalevate liikmesriikidega konsulteerimises ja nendega tehtavas koostöös vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 30.

Kui artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud konsolideerimisgruppi kuuluvad osalevates liikmesriikides asutatud ettevõtjad ja mitteosalevates liikmesriikides asutatud tütarettevõtjad või olulised filiaalid, edastab EKP vastavalt vajadusele mitteosalevate liikmesriikide pädevatele asutustele või kriisilahendusasutustele aegsasti kõik konsolideerimisgrupi jaoks olulised otsused või meetmed, millele on osutatud artiklites 13–13c.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 173 12.6.2014, lk 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).“

17) 2. peatükki lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 13a

Kõrgema juhtkonna või juhtorgani asendamine

Artikli 13 lõike 2 punkti e kohaldamisel nimetatakse uus kõrgem juhtkond või juhtorgan või nende konkreetsed liikmed ametisse kooskõlas liidu ja riigisisese õigusega ning sellise ametisse nimetamise eelduseks on EKP heakskiit.

Artikkel 13b

Ajutine haldur

1. Artikli 13 lõike 2 punkti f kohaldamisel võib EKP lähtuvalt sellest, mis on asjaolusid arvestades proportsionaalne, nimetada ühe või mitu ajutist haldurit
 - a) kas asendama ajutiselt ettevõtja juhtorganit või
 - b) töötama ajutiselt koos ettevõtja juhtorganiga.

Ajutise halduri nimetamise ajal täpsustab EKP, kas see nimetamine toimub esimese lõigu punkti a või b kohaldamiseks.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel täpsustab EKP ajutise halduri nimetamise ajal veel tema rolli, ülesandeid ja õigusi ning ettevõtja juhtorganile kehtestatud nõudeid, mis puudutavad ajutise halduriga konsulteerimist või temalt nõusoleku saamist enne teatavate otsuste tegemist või meetmete võtmist.

EKP avalikustab ajutise halduri nimetamise, välja arvatud juhul, kui ajutisel halduril puudub õigus ettevõtjat esindada.

Igal ajutisel halduril peavad oma ülesannete täitmiseks olema piisavad teadmised, oskused ja kogemused ning ta peab vastama direktiivi 2013/36/EL artikli 91 lõigetes 2 ja 2a sätestatud nõuetele. Ajutise halduri nimetamise otsuse lahutamatu osa on EKP hinnang selle kohta, kas ajutisel halduril on sellised teadmised, oskused ja kogemused ning kas ta vastab kõnealustele nõuetele.

2. EKP täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal tema õigusi, lähtuvalt sellest, mis on asjaolusid arvestades proportsionaalne. Ajutisel halduril võivad olla mõned või kõik ettevõtja põhikirjast ja riigisisest õigusest tulenevad ettevõtja juhtorgani õigused, sealhulgas õigus täita mõningaid või kõiki ettevõtja juhtorgani haldusfunktsioone. Ajutise halduri õigused ettevõtja suhtes peavad olema vastavuses kohaldatava äriühinguõigusega. EKP võib neid õigusi asjaolude muutumise korral kohandada.

3. EKP täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal tema rolli ja ülesanded. Tema roll ja ülesanded võivad hõlmata:
- a) ettevõtja finantsseisundi kindlakstegemist;
 - b) ettevõtja majandustegevuse või selle osa juhtimist eesmärgiga säilitada või taastada selle finantsseisund;
 - c) meetmete võtmist ettevõtja majandustegevuse kindla ja usaldusväärse juhtimise taastamiseks;
 - d) selle tagamist, et ettevõtja täidab artikli 13c lõike 3 teise lõigu, lõike 4 esimese lõigu või lõike 5 kohaseid nõudeid.

EKP täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal tema rolli ja ülesannete võimalikke piiranguid.

4. EKP-l on ainuõigus ajutise halduri nimetamiseks ja tagasikutsumiseks. EKP võib ajutise halduri igal ajal mis tahes põhjusel tagasi kutsuda. EKP võib ajutise halduri nimetamise tingimusi igal ajal muuta vastavalt käesolevale artiklile.

5. EKP võib nõuda, et ajutise halduri teatavate toimingute puhul on vajalik EKP eelnev nõusolek. EKP määrab sellised nõuded kindlaks ajutise halduri nimetamise ajal või ajutise halduri nimetamise tingimuste muutumisel.

Igal juhul võib ajutine haldur kasutada õigust kutsuda kokku ettevõtja aktsionäride üldkoosolek ja koostada sellise koosoleku päevakord üksnes EKP eelneval nõusolekul.

6. EKP nõudel koostab ajutine haldur EKP määratud ajavahemike tagant aruanded ettevõtja finantsseisundi kohta ning ajutise halduri volituste teostamise ajal tehtud toimingute kohta. Ajutine haldur koostab igal juhul sellise aruande oma volituste lõppemisel.
7. Ajutine haldur nimetatakse kuni üheks aastaks. EKP võib erandkorras pikendada seda tähtaega üks kord ajavahemikuks, mis on asjaolusid arvestades proportsionaalne, kui ajutise halduri nimetamise tingimused on jätkuvalt täidetud. EKP on vastutav selle kindlakstegemise eest, kas nimetatud tingimused on täidetud, ja ajutise halduri volituste pikendamise aktsionäridele põhjendamise eest.
8. Võttes arvesse käesolevat artiklit, ei tohi ajutise halduri nimetamine piirata liidu ja liikmesriikide äriühinguõiguses sätestatud aktsionäride õigusi.

9. Kooskõlas lõigetega 1–8 nimetatud ajutist haldurit ei käsitata asjaomase ettevõtja varijuhina ega *de facto* juhina riigisisese õiguse alusel.

Artikkel 13c

Kriisilahenduse ettevalmistamine

1. Artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud, teavitavad EKP või liikmesriikide pädevad asutused kriisilahendusnõukogu viivitamata järgmisest:
- a) määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõikes 2, direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõikes 1 või direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõikes 2 osutatud meetmed, mis nad võtavad või mille võtmist nad nõuavad ettevõtjalt või konsolideerimisgrupilt;
 - b) kui järelevalvetegevuse käigus selgub, et käesoleva määruse artikli 13 lõikes 1 või direktiivi 2014/59/EL artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused on ettevõtja või konsolideerimisgrupi puhul täidetud, olenemata mis tahes varase sekkumise meetme rakendamisest;
 - c) käesoleva määruse artiklis 13 või direktiivi 2014/59/EL artiklis 27 osutatud mis tahes varase sekkumise meetmete kohaldamine.

Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni esimese lõigu kohaselt saadud teatest.

EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus seirab tihedas koostöös kriisilahendusnõukoguga tähelepanelikult esimeses lõigus osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide olukorda ning nende vastavust esimese lõigu punktis a osutatud meetmetele, mille eesmärk on kõnealuste ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide olukorra halvenemise lahendamine, ja esimese lõigu punktis c osutatud varase sekkumise meetmetele.

2. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus teavitab kriisilahendusnõukogu võimalikult varakult, kui ta leiab, et esineb oluline risk, et artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtja või artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtja suhtes, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud, kehtib üks või mitu artikli 18 lõikes 4 osutatud asjaolu. Kõnealune teade sisaldab järgmist:
 - a) teate põhjused;
 - b) ülevaade kaalumisel olevatest meetmetest, mis hoiaksid mõistliku aja jooksul ära asjaomase ettevõtja maksejõuetuse, nende meetmete eeldatav mõju ettevõtjale seoses artikli 18 lõikes 4 osutatud asjaoludega ning nende meetmete rakendamise eeldatav ajakava.

Pärast käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud teate saamist hindab kriisilahendusnõukogu tihedas koostöös EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega, milline on mõistlik aeg artikli 18 lõike 1 punktis b osutatud eeltingimusele hinnangu andmiseks, võttes arvesse ettevõtja olukorra halvenemise kiirust, vajadust rakendada tulemuslikult kriisilahendusstrateegiat ning muid vastava juhtumi puhul asjakohaseid kaalutlusi. Kriisilahendusnõukogu võib igal ajal ajakava ümber hinnata ja kohandada seda vastavalt juhtumi asjaoludele. Kriisilahendusnõukogu edastab selle hindamise või ümberhindamise tulemused võimalikult kiiresti EKP-le või asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele.

Pärast esimeses lõigus osutatud teate saamist seiravad EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ja kriisilahendusnõukogu tihedas koostöös ettevõtja olukorda, asjakohaste meetmete rakendamist eeldatava aja jooksul ja muid asjakohaseid arengusuundi. Selleks kohtuvad EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ja kriisilahendusnõukogu korrapäraselt sagedusega, mille määrab kindlaks kriisilahendusnõukogu, võttes arvesse juhtumi asjaolusid. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ja kriisilahendusnõukogu esitavad üksteisele viivitamata kogu asjakohase teabe.

Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni esimese lõigu kohaselt saadud teabest.

3. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule kogu teabe, mida kriisilahendusnõukogu nõuab, mida on vaja järgmiste toimingute tegemiseks:

- a) kriisilahenduse kava ajakohastamine ja artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtja või artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtja võimaliku kriisilahenduse ettevalmistamine, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud;
- b) artikli 20 lõigetes 1–15 osutatud hindamise tegemine.

Kui selline teave ei ole EKP-le või liikmesriikide pädevatele asutustele veel kättesaadav, teevad kriisilahendusnõukogu ning EKP ja asjaomased liikmesriigi pädevad asutused selle teabe saamiseks koostööd ja koordineerivad oma tegevust. Selleks on EKP-l, kriisilahendusnõukogul, kas liikmesriikide kriisilahendusasutuste kaudu või otse pärast nende teavitamist, ja liikmesriikide pädevatel asutustel õigus nõuda ettevõtjalt sellise teabe esitamist, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu, ning esitada see teave üksteisele.

4. Kriisilahendusnõukogul on kas liikmesriikide kriisilahendusasutuste kaudu või otse pärast nende teavitamist õigus turundada artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjat või artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjat potentsiaalsetele omandajatele, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud, või korraldada sellist turundamist või nõuda ettevõtjalt selle tegemist järgmistel eesmärkidel:
- a) valmistada ette asjaomase ettevõtja kriisilahendust vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõikes 2 sätestatud kriteeriumidele ja käesoleva määruse artiklis 88 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõuetele;
 - b) et kriisilahendusnõukogu saaks hinnata käesoleva määruse artikli 18 lõike 1 punktis b osutatud eeltingimuse täitmist.

Kui kriisilahendusnõukogu otsustab esimeses lõigus osutatud õiguse kasutamisel turundada ettevõtjat otse potentsiaalsetele omandajatele, võtab ta igakülgset arvesse juhtumi asjaolusid, eelkõige kõiki ennetavaid meetmeid, mida hoiuste tagamise skeem võib võtta või kõiki meetmeid, mida finantsinstitutsioonide kaitseskeem võib võtta, ning võimalikku mõju, mida selle õiguse kasutamine võib avaldada ettevõtja üldisele seisundile.

5. Kriisilahendusnõukogul on õigus nõuda, et asjaomane liikmesriigi kriisilahendusasutus:
 - a) nõuaks asjaomaselt ettevõtjalt vajaliku korra kehtestamist, sealhulgas digiplatvormi loomist, teabe jagamiseks võimalike omandajatega või kriisilahendusnõukogu kaasatud nõustajate ja hindajatega;
 - b) koostaks asjaomase ettevõtja kohta esialgse kriisilahendusskeemi.

Kui kriisilahendusnõukogu kasutab käesoleva lõike esimese lõigu punkti a kohast õigust, kohaldatakse artiklit 88.

6. EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse poolne eelnev teavitamine kooskõlas käesoleva artikli lõike 1 esimese lõiguga ei ole kriisilahendusnõukogu jaoks vajalik tingimus, et teha ettevalmistusi ettevõtja kriisilahenduseks või kasutada lõigetes 3, 4 ja 5 osutatud õigust.
7. Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni, EKPd, asjaomaseid liikmesriikide pädevaid asutusi ja asjaomaseid liikmesriikide kriisilahendusasutusi viivitamata kõigist lõigete 3, 4 ja 5 kohaselt võetud meetmetest.

8. EKP, asjaomased liikmesriikide pädevad asutused, kriisilahendusnõukogu ja asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused teevad tihedat koostööd järgmistel juhtudel:

- a) kui nad kaaluvad lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud meetmete võtmist, mille eesmärk on käsitleda ettevõtja või konsolideerimisgrupi olukorra halvenemist, ning lõike 1 esimese lõigu punktis c osutatud meetmete võtmist;
- b) kui nad kaaluvad lõigetes 3, 4 ja 5 osutatud meetmete võtmist;
- c) käesoleva lõigu punktides a ja b osutatud meetmete rakendamise ajal.

EKP, asjaomased liikmesriikide pädevad asutused, kriisilahendusnõukogu ja asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused tagavad, et kõnealused meetmed ja abinõud on järjepidevad, koordineeritud ja tõhusad.

9. Kriisilahendusnõukogu võib anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse direktiivi 2014/59/EL artikli 84b lõikes 1 osutatud õiguste kasutamiseks. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu korraldusi käesoleva määruse artikli 29 kohaselt.“

18) Artikli 14 lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, eelkõige juhul, kui seda antakse liikmesriigi eelarvest;“.

19) Artikli 16 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 2 punktis b osutatud emaettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme, võttes arvesse vajadust rakendada tulemuslikult kriisilahendusstrateegiat, kui artikli 18 lõikes 1 sätestatud eeltingimused on täidetud.

Kriisilahenduse meetme võtmisel käsitatakse artikli 2 punktis b osutatud emaettevõtjat maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana järgmistel juhtudel:

- a) emaettevõtja vastab ühele või mitmele artikli 18 lõike 4 punktis b, c või d sätestatud eeltingimusele;
- b) emaettevõtja rikub oluliselt määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud kohaldatavaid nõudeid või direktiivi 2013/36/EL ülevõtvates riigisisestes õigusnormides sätestatud kohaldatavaid nõudeid või on objektiivseid elemente, mis näitavad, et emaettevõtja rikub neid oluliselt lähitulevikus.“

20) Artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1, 1a, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate jaoks, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud, vastu kriisilahenduskeemi käesoleva artikli lõike 6 kohaselt ainult siis, kui ta on oma täitevistungil pärast teise lõigu kohase teatise kättesaamist või omal algatusel kindlaks teinud, võttes arvesse vajadust rakendada tulemuslikult kriisilahendusstrateegiat, et täidetud on kõik järgmised eeltingimused:

- a) ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks;
- b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et mõni ettevõtja suhtes võetav alternatiivne erasektori meede, sealhulgas finantsinstitutsioonide kaitseskeemi meetmed, direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikes 3 osutatud ennetavad meetmed, järelevalvemeede, varase sekkumise meetmed või asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamine või konverteerimine, nagu on osutatud käesoleva määruse artikli 21 lõikes 1, aitaks ettevõtja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;

- c) kriisilahenduse meede on avaliku huvi seisukohalt vajalik vastavalt lõikele 5.

EKP hindab käesoleva lõike esimese lõigu punktis a osutatud eeltingimust artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud ettevõtjate puhul või asjaomane liikmesriigi pädev asutus artikli 7 lõike 2 punktis b, artikli 7 lõike 3 teises lõigus, artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate puhul pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist. Kriisilahendusnõukogu võib sellise hinnangu oma täitevistungil anda ainult siis, kui ta on EKP-le või asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele oma kavatsusest eelnevalt teada andnud ja kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ei anna kolme kalendripäeva jooksul alates teate kättesaamisest seda hinnangut ise. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule viivitamata kogu asjakohase teabe, mida kriisilahendusnõukogu oma hindamise tegemiseks nõuab, enne või pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on talle teada andnud oma kavatsusest anda hinnang käesoleva lõike esimese lõigu punktis a osutatud eeltingimusele.

Kui EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse hinnangul on esimese lõigu punktis a sätestatud eeltingimus esimeses lõigus osutatud ettevõtja puhul täidetud, edastab ta hindamise tulemuse viivitamata komisjonile ja kriisilahendusnõukogule.

Esimese lõigu punktis b osutatud eeltingimust hindab kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil ning tihedas koostöös EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule viivitamata kogu asjakohase teabe, mida kriisilahendusnõukogu nõuab oma hindamise tegemiseks. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus võib kriisilahendusnõukogule samuti teatada, et tema hinnangul on esimese lõigu punktis b sätestatud eeltingimus täidetud.

Esimese lõigu punktides a ja b osutatud eeltingimuste hindamisel küsib EKP, asjaomane liikmesriigi pädev asutus või kriisilahendusnõukogu hoiuste tagamise skeemilt või asjakohasel juhul sellelt finantsinstitutsioonide kaitseskeemilt, mille liige ettevõtja on, kõige värskemad kättesaadavat teavet, mis oleks sellise hindamise jaoks asjakohane, sealhulgas selle kohta, kas hoiuste tagamise skeem või finantsinstitutsioonide kaitseskeem saab maksejõuetuse ära hoida.

- 1a. Kriisilahendusnõukogu võib võtta kooskõlas lõikega 1 vastu kriisilahenduskeemi keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud ja samasse konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidasutuste või finantseerimisasutuste jaoks, kui keskasutus ja kõik sellega püsivalt seotud krediidasutused või finantseerimisasutused või kriisilahenduse konsolideerimisgrupp, millesse nad kuuluvad, vastavad tervikuna lõike 1 esimeses lõigus sätestatud eeltingimustele.

2. Ilma et see piiraks juhtumeid, mille puhul EKP on otsustanud kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõike 5 punktiga b vahetult täita krediitiasutuste järelevalvega seotud ülesandeid, edastab kriisilahendusnõukogu, kui ta saab käesoleva artikli lõike 1 kohase teatise seoses käesoleva määruse artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupiga, oma käesoleva artikli lõike 1 neljanda lõigu kohase hindamise tulemuse viivitamata EKP-le või asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele.
 3. Mõne meetme varasem võtmine määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16, direktiivi 2014/59/EL artikli 27, käesoleva määruse artikli 13 või direktiivi 2013/36/EL artikli 104 kohaselt ei ole kriisilahenduse meetme võtmise eeltingimus.“;
- b) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:
- i) esimese lõigu punkt d asendatakse järgmisega:

„d) vajatakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui seda antakse artikli 18a lõikes 1 osutatud vormis.“;
 - ii) teine, kolmas ja neljas lõik jäetakse välja;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõike 1 esimese lõigu punkti c kohaldamisel ei ole kriisilahenduse meede avaliku huvi seisukohast vajalik, kui kriisilahendusnõukogu jõuab järeldusele, et ükski kriisilahenduse eesmärk ei oleks ohus, kui ettevõtja likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses.

Kui kriisilahendusnõukogu jõuab järeldusele, et üks või mitu kriisilahenduse eesmärki oleks ohus, kui ettevõtja likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses, järeldab kriisilahendusnõukogu, et kriisilahenduse meede on avaliku huvi seisukohast vajalik, kui kõnealune meede on vajalik ühe või mitme kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja sellega proportsionaalne ning kui ettevõtja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks ohus olevaid kriisilahenduse eesmärke tulemuslikumalt saavutada.

Esimeses lõigus osutatud hindamise tegemise käigus võtab kriisilahendusnõukogu arvesse ja võrdleb talle hindamise ajal kättesaadava teabe põhjal erakorralist avaliku sektori finantstoetust, mida saab ettevõtjale mõistliku eelduse kohaselt nii kriisilahenduse kui ka likvideerimise korral anda kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega.

Teises lõigus osutatud hindamise tegemise käigus võtab kriisilahendusnõukogu arvesse kriisilahenduse ja tavalise maksejõuetusmenetluse kulusid ning püüab minimeerida ja vältida väärtuse vähenemist, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks.“;

d) lõike 7 teine lõik asendatakse järgmisega:

„24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahenduskeemi edastanud, kinnitab komisjon kriisilahenduskeemi või esitab selle kohta vastuväiteid kas seoses kriisilahenduskeemi kaalutusõiguse aspektidega juhtudel, mida käesoleva lõike kolmas lõik ei hõlma, või seoses riigiabi või fondi abi kavandatava kasutamisega, mida ei loeta siseturu reeglitega kokkusobivaks.“;

e) lisatakse järgmised lõiked:

„11. Kui käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktides a ja b osutatud eeltingimused on täidetud, võib kriisilahendusnõukogu anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse kasutada riigisisises õiguses, millega võetakse üle direktiivi 2014/59/EL artikkel 33a, sätestatud õigusi kooskõlas riigisisises õiguses sätestatud tingimustega. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu korraldusi käesoleva määruse artikli 29 kohaselt.

12. Kriisilahendusnõukogu võib anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse direktiivi 2014/59/EL artikli 84b lõikes 2 osutatud õiguste kasutamiseks. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu korraldusi käesoleva määruse artikli 29 kohaselt.“

21) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 18a

Erakorraline avaliku sektori finantstoetus

1. Artiklis 2 osutatud ettevõtjale võib anda väljaspool kriisilahenduse meedet erakorralist avaliku sektori finantstoetust erakorralisel juhul ja tingimusel, et erakorraline avaliku sektori finantstoetus vastab liidu riigiabi raamistikus kehtestatud tingimustele ja nõuetele, üksnes järgmistel juhtudel:
 - a) kui liikmesriigi majanduses esinevate erakorralise või süsteemse olemusega tõsiste häirete leevendamiseks ja finantsstabiilsuse säilitamiseks antakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust järgmises vormis:
 - i) riigi tagatis keskpankade poolt keskpankade tingimuste alusel antud likviidsusvahenditele;
 - ii) riigi tagatis uutele emiteeritud kohustustele;
 - iii) muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide kui esimese taseme põhiomavahendite instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine või langenud väärtusega vara meetmete kasutamine selliste hindade ja kestusega ning muudel tingimustel, mis ei anna asjaomasele ettevõtjale põhjendamatu eelist, kui avaliku sektori toetuse andmise ajal ei esine ühtki artikli 18 lõike 4 punktis a, b või c ega artikli 21 lõikes 1 osutatud asjaolu;

- b) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse hoiuste tagamise skeemi sekkumise vormis, nagu on osutatud direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikes 3;
- c) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse hoiuste tagamise skeemi sekkumise vormis, nagu on osutatud direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikes 5;
- d) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse riigiabi vormis ettevõtjale, millele on osutatud direktiivi 2014/59/EL artiklis 32b, välja arvatud toetus, mida antakse hoiuste tagamise skeemi kaudu vastavalt direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikele 5.

2. Lõike 1 punktis a osutatud toetusmeetmed:

- a) piirduvad maksevõimeliste ettevõtjatega, nagu on kinnitanud EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus;
- b) võetakse ajutise ettevaatusabinõuna ja põhinevad eelnevalt kindlaks määratud toetusmeetmetest väljumise strateegial, mille on heaks kiitnud EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ja mis sisaldab iga sellise meetme kohta selgelt kindlaks määratud lõpetamise kuupäeva, müügikuupäeva või tagasimaksegraafikut;

- c) on proportsionaalsed, et leevendada liikmesriigi majanduses esineva erakorralise või süsteemse olemusega tõsise häire tagajärgi ja säilitada finantsstabiilsus, ning
- d) ei ole kasutamiseks sellise kahjumi katmiseks, mida ettevõtja on kandnud või kannab tõenäoliselt vähemalt järgmise 12 kuu jooksul.

Käesoleva lõike esimese lõigu punktis b osutatud eelnevalt kindlaks määratud strateegiat ei avalikustata enne, kui ettevõtja on asjaomasest toetusmeetmest väljunud või kui käesoleva artikli lõike 6 teises lõigus osutatud hindamine on lõpule viidud, võttes arvesse määruse (EL) nr 596/2014 artiklis 17 osutatud edasilükkamatuid avalikustamiskohustusi.

3. Käesoleva artikli lõike 2 esimese lõigu punkti a kohaldamisel, kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunktides ii ja iii osutatud toetusmeetmete vormis, käsitatakse ettevõtjat maksevõimelisena, kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus on jõudnud järeldusele, et ei ole toimunud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a, määruse (EL) 2019/2033 artikli 11 lõikes 1, direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 40 osutatud nõuete või liidu või riigisisese õiguses sätestatud asjakohaste kohaldatavate nõuete rikkumist või selliseid rikkumisi olemasolevate eelduste kohaselt tõenäoliselt järgmise 12 kuu jooksul ei toimu.

Kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus hindab, kas käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud nõudeid on rikutud, ei võta ta arvesse rikkumisi, mis on hindamise ajaks tulemuslikult kõrvaldatud. Kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus jõuab järeldusele, et järgmise 12 kuu jooksul toimub tõenäoliselt direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 40 osutatud nõuete rikkumine, võib ta erandkorras käsitada ettevõtjat maksevõimelisena, kui ta teeb kindlaks, et rikkumine on lühiajaline ja et ettevõtja on kavandanud tõhusad parandusmeetmed sellega tegelemiseks ning EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus on need hindamise ajaks hinnanud usaldusväärseks.

4. Lõike 2 esimese lõigu punkti d kohaldamisel kvantifitseerib EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ettevõtja kantud kahjumi või tõenäolise kahjumi. Kvantifitseerimine tugineb EKP, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuse korraldatud vara kvaliteedi läbivaatamisele või, kui see on asjakohane, EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse tehtavatele kohapealsetele kontrollidele. Kui neid läbivaatamisi või kontrole ei ole võimalik mõistliku aja jooksul teha, võib EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus tugineda kvantifitseerimisel ettevõtja bilansile, tingimusel et bilanss vastab kohaldatavatele raamatupidamisreeglitele ja -standarditele, mida on kinnitanud sõltumatu välisaudiitor. Kvantifitseerimine toimub võimalikult lähedal toetusmeetmete võtmise kuupäevale ja selleks kasutatakse kõige hilisemat EKP-le või asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele kättesaadavat teavet.

5. Lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud toetusmeetmed piirduvad meetmetega, mida EKP või liikmesriigi pädev asutus on pidanud vajalikuks ettevõtja maksevõime säilitamiseks, lahendades EKP, Euroopa Pangandusjärelevalve või kohaldataval juhul liikmesriigi ametiasutuse tehtud riigisiseste, liidu või kogu ühtset järelevalvekorda hõlmavate stressitestide või samaväärsete testide negatiivses stsenaariumis kindlaks määratud ning EKP või asjaomase pädeva asutuse kinnitatud kapitalinappuse probleemi.

Erandina käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunktist iii on esimese taseme põhiomavahendite instrumentide omandamine erandkorras lubatud, kui kindlaks määratud kapitalinappus on selline, et muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine ei võimalda asjaomasel ettevõtjal vastava stressitesti või samaväärse testi negatiivses stsenaariumis kindlaks määratud kapitalinappuse probleemi lahendada. Omandatud esimese taseme põhiomavahendite instrumentide summa ei tohi ületada 2 % asjaomase ettevõtja koguriskipositsioonist, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3.

Erandlikel asjaoludel võib EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus lubada 2 % piirmäära ületada, kui ta on tõendanud, et see on toetusmeetmete rakendamiseks vajalik ja asjakohane, võttes arvesse juhtumi konkreetseid asjaolusid. Piirmäära tohib ületada summa võrra, mis ei ohusta toetusmeetmetest väljumise eelnevalt kindlaks määratud strateegia õigeaegset ja usaldusväärset elluviimist. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab võimaliku riigiabi hindamise eesmärgil komisjonile analüüsi, mis on aluseks tema loale 2 % piirmäära ületada.

6. Kui mõnda lõike 1 punktis a osutatud toetusmeedet ei hüvitata, ei maksta tagasi ega lõpetata muul viisil vastavalt meetme võtmise ajal kehtestatud toetusmeetmest väljumise strateegia tingimustele, palub EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ettevõtjal esitada ühekordne parandusmeetmete kava. Parandusmeetmete kavas kirjeldatakse samme, mis tuleb astuda, et väljuda toetusmeetmest kahe aasta jooksul ning tagada ettevõtja pikaajaline elujõulisus. Parandusmeetmete kava ei piira asjaomaste asutuste õigust igal ajal hinnata või kindlaks teha, kas ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

Kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ei ole veendunud, et parandusmeetmete kava on usaldusväärne või teostatav, või kui ettevõtja parandusmeetmete kava ei täida, hindavad asjaomased asutused, kas ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

7. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus teatab kriisilahendusnõukogule oma hindamise tulemused selle kohta, kas käesoleva artikli lõike 2 esimese lõigu punktides a, b ja d osutatud tingimused on täidetud artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud.“

22) Artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui kriisilahenduse meede hõlmab riigiabi andmist ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt või fondi abi andmist kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3, ei jõustu käesoleva määruse artikli 18 lõikes 6 osutatud kriisilahenduskeem enne, kui komisjon on teinud positiivse või tingimustega otsuse või otsuse mitte esitada vastuväiteid seoses sellega, kas sellise abi kasutamine on siseturuga kokkusobiv. Võttes arvesse vajadust kriisilahenduskeemi õigeaegse elluviimise järele kriisilahendusnõukogu poolt, teeb komisjon otsuse riigiabi või fondi abi kasutamise siseturuga kokkusobivuse kohta hiljemalt ajaks, mil ta vastavalt käesoleva määruse artikli 18 lõike 7 teisele lõigule kinnitab kriisilahenduskeemi või esitab selle kohta vastuväiteid, või enne käesoleva määruse artikli 18 lõike 7 viiendas lõigus osutatud 24-tunnise ajavahemiku lõppu, olenevalt sellest, kumb on varasem.

Artikliga 18 neile antud ülesandeid täites kehtestavad liidu institutsioonid struktuurse korra, mis tagab tegevuse sõltumatuse ja hoiab ära huvide konfliktid, mis võivad tekkida asjaomaste ülesannetega seotud funktsioonide ja muude funktsioonide täitmise vahel, ning avalikustavad sobival viisil kogu asjakohase teabe oma sisemise korralduse kohta sellega seoses.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Niipea kui kriisilahendusnõukogu leiab, et fondi kasutamine võib osutada vajalikuks, võtab ta mitteametlikult, kiiresti ja konfidentsiaalselt ühendust komisjoniga, et arutada fondi võimalikku kasutamist, sealhulgas selle kasutamise õiguslikke ja majanduslikke aspekte. Kui kriisilahendusnõukogu on piisavalt kindel, et kavandatav kriisilahenduskeem hõlmab fondi abi kasutamist, teatab kriisilahendusnõukogu ametlikult fondi kasutamise kavatsusest komisjonile. See teade sisaldab kogu teavet, mida komisjon vajab käesoleva lõike alusel hinnangute andmiseks ning mis on kriisilahendusnõukogu valduses või mida kriisilahendusnõukogul on õigus nõuda vastavalt käesolevale määrusele.

Esimeses lõigus osutatud teate saamisel annab komisjon hinnangu selle kohta, kas fondi kasutamine moonutaks või ähvardaks moonutada konkurentsi, sest see seaks abisaaja või mõne muu ettevõtja võrreldes teistega soodsamasse olukorda ning oleks siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust. Komisjon kohaldab fondi kasutamise suhtes kriteeriume, mis on riigiabi reeglite kohaldamise kohta sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 107. Kriisilahendusnõukogu esitab komisjonile teabe, mis on tema valduses või mida kriisilahendusnõukogul on käesoleva määruse kohaselt õigus nõuda ning mida komisjon peab selle hinnangu andmiseks vajalikuks.

Hinnangu andmisel juhindub komisjon hinnangu andmise ajal jõus olevatest kõigist ELi toimimise lepingu artikli 109 alusel vastu võetud asjakohastest normidest, kõigist seonduvatest ja asjakohastest komisjoni teatistest ja suunistest ning kõigist meetmetest, mis komisjon on riigiabi puudutavate aluslepingute sätete kohaldamisel vastu võtnud. Meetmeid kohaldatakse nii, et viiteid abist teatamise eest vastutavale liikmesriigile loetakse viidetena kriisilahendusnõukogule koos muude vajalike muudatustega.

Komisjon teeb otsuse selle kohta, kas fondi kasutamine on siseturuga kokkusobiv, ja see otsus adresseeritakse kriisilahendusnõukogule ja asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide kriisilahendusametitele. Otsuse võib siduda abisaajale esitatud tingimuste või pandud kohustustega ning selles võetakse arvesse vajadust, et kriisilahendusnõukogu rakendaks kriisilahenduse meetmed aegsasti.

Otsuses võidakse ka sätestada, et kriisilahendusnõukogu, osalevate liikmesriikide või asjaomaste liikmesriikide kriisilahendusametused või abisaaja peavad võimaldama otsuse järgimise kontrollimist. See võib hõlmata nõuet selle kohta, et tuleb määrata kontrollimisel abiks olev usaldusisik või muu sõltumatu isik. Usaldusisiku või muu sõltumatu isiku ülesanded võib kindlaks määrata komisjoni otsuses.

Kõik käesoleva lõike kohased otsused avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Komisjon võib võtta vastu kriisilahendusnõukogule adresseeritud negatiivse otsuse, kui ta jõuab järeldusele, et fondi kavandatud kasutamine oleks siseturuga kokkusobimatu ja et fondi ei saa kriisilahendusnõukogu poolt väljapakutud viisil rakendada. Sellise otsuse saamisel vaatab kriisilahendusnõukogu kriisilahenduskeemi uuesti läbi ja koostab muudetud kriisilahenduskeemi.“;

c) lõige 10 asendatakse järgmisega:

„10. Erandina lõikest 3 võib nõukogu liikmesriigi või kriisilahendusnõukogu taotlusel seitsme päeva jooksul pärast sellise taotluse esitamist ühehäälselt otsustada, et fondi kasutamine loetakse siseturuga kokkusobivaks, kui selline otsus on erandlike asjaolude tõttu õigustatud. Kui nõukogu ei ole selle seitsme päeva jooksul otsust teinud, teeb juhtumi kohta otsuse komisjon.“

23) Artiklit 20 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„8a. Kui see on vajalik lõike 5 punktides c ja d osutatud otsuste tegemiseks, täiendab hindaja lõike 7 punktis c osutatud teavet bilansiväliste varade hinnangulise väärtusega ning tulevikus ebakindla sündmuse toimumise korral tekkida võivate kohustuste ja ebakindla ajastuse või summaga kohustuste hinnangulise väärtusega.“;

b) lõike 17 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) see, kuidas oleks aktsionäre ja võlausaldajaid või artikli 79 lõike 1 punktis a ja artikli 79 lõikes 6 osutatud juhtudel asjakohaseid hoiuste tagamise skeeme koheldud, kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni suhtes, mille puhul on kriisilahenduse meede või meetmed ellu viidud, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus ajal, mil tehti kriisilahenduse meedet käsitlev otsus;“.

24) Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

– – sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Kriisilahendusnõukogu kasutab, tegutsedes vastavalt artiklis 18 sätestatud menetlusele, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja käesoleva artikli lõikes 7a osutatud kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise õigust seoses artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud, ainult siis, kui ta on oma täitevistungil pärast käesoleva lõike teise lõigu kohase teatise kättesaamist või omal algatusel ning võttes arvesse vajadust tõhusalt rakendada allahindamise ja konverteerimise õigust või asjakohasel juhul kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiat kindlaks teinud, et esineb üks või mitu järgmist asjaolu:“;

– – punkt e asendatakse järgmisega:

„e) ettevõtja või konsolideerimisgrupp vajab erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui toetust antakse ühes artiklis 18a osutatud vormis.“;

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva lõike esimese lõigu punktides a–d osutatud tingimusi hindavad artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud ettevõtjate puhul EKP või artikli 7 lõike 2 punktis b, artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate puhul asjaomane liikmesriigi pädev asutus ning kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil vastavalt ülesannete jaotusele kooskõlas artikli 18 lõigetes 1 ja 2 sätestatud menetlusega.“;

b) lõige 2 jäetakse välja;

c) lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) võttes arvesse ajastust ja muid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et mõni meede, sealhulgas alternatiivsed erasektori meetmed, järelevalvemeede või varase sekkumise meetmed, peale asjaomaste kapitaliinstrumentide ja lõikes 7a osutatud kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise, aitaks mõistliku aja jooksul selle ettevõtja või konsolideerimisgrupi maksejõuetuse ära hoida.“;

d) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ettevõtja puhul on täidetud üks või rohkem nimetatud lõikes osutatud tingimust ning selle ettevõtja või samasse konsolideerimisgruppi kuuluva mis tahes ettevõtja puhul on täidetud ka artikli 18 lõikes 1 osutatud eeltingimused, kohaldatakse artikli 18 lõigetes 6, 7 ja 8 sätestatud menetlust. Kriisilahendusnõukogu võtab vastu ühtse kriisilahenduskeemi, mis hõlmab ettevõtjat, kelle puhul on täidetud artikli 18 lõikes 1 osutatud eeltingimused, ja kõiki käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ettevõtjaid.“

25) Artikli 22 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui lõike 2 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendeid kasutatakse eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega ainult osa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara, õiguste või kohustuste üleandmiseks, likvideeritakse pärast vara, õiguste või kohustuste üleandmist järelejäänud ettevõtja ning asjakohasel juhul lõpetatakse muude kriisilahenduse vahendite rakendamine korralikult viisil kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega.

Käesoleva lõike esimest lõiku ei kohaldata, kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni suhtes rakendatakse artikli 27 lõike 1 punkti a kohaldamise eesmärgil kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit koos muude kriisilahenduse vahenditega.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud juhtudel, kui kriisilahenduse meede põhjustaks võlausaldajatele kahjumi või nende nõuete konverteerimise, võib kriisilahendusnõukogu otsustada mitte kasutada kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust kooskõlas artikliga 21, nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 1, kui need instrumendid jäetakse järelejäävasse ettevõtjasse ning käesoleva artikli lõike 2 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendite rakendamine koos järelejäänud ettevõtja likvideerimisega tagaks artiklis 20 osutatud hindamise alusel, et nad kannaksid kahjumi enne kõiki teisi kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni võlausaldajaid.“

26) Artiklit 27 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Fondist võib rahalisi vahendeid anda, nagu on osutatud lõikes 6, üksnes juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) kahjumi katmises ja rekapiitalseerimises osalevad vähemalt 8 % ulatuses kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kõigi kohustuste (sealhulgas omavahendid) kogusummast, arvatuna vastavalt käesoleva määruse artikli 20 lõigetes 1–15 sätestatud hindamisele, aktsionärid ning asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanikud direktiivi 2014/59/EL artikli 48 lõike 1 ja käesoleva määruse artikli 21 lõike 10 kohase vähendamise, allahindamise või konverteerimise abil, ning asjakohasel juhul hoiuste tagamise skeem vastavalt käesoleva määruse artiklile 79;

- b) fondist antavad rahalised vahendid ei ületa 5 % kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kohustuste (sealhulgas omavahendid) kogusummast, arvatuna vastavalt artikli 20 lõigetes 1–15 sätestatud hindamisele.“;

- b) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Erandjuhtudel võib kriisilahendusnõukogu taotleda täiendavat rahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest pärast seda, kui:

- a) fondist on lõike 6 kohaselt antud rahalisi vahendeid ja on saavutatud lõike 7 punktis b osutatud 5 % piirmäär ning
- b) kõik teisendatavad kohustused, mis ei ole kõlblikud hoiused, mis on direktiivi 2014/59/EL artikli 108 lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud hoiustest madalama rahuldamisjärguga ning mis ei ole käesoleva artikli lõike 5 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalast välja jäetud, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.“;

- c) lõige 13 asendatakse järgmisega:

„13. Kriisilahendusnõukogu hindab artikli 20 lõigetele 1–15 vastava väärtuse hindamise põhjal järgmiste summade kogusummat:

- a) asjakohasel juhul summa, mille ulatuses teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata, et kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara netoväärtus võrduks nulliga, ning

- b) asjakohasel juhul summa, mille ulatuses teisendatavad kohustused tuleb konverteerida aktsiateks või muud liiki kapitaliinstrumentideks, et taastada:
 - i) kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või
 - ii) sildasutuse esimese taseme põhiomavahendite suhtarv.

13a. Lõikes 13 osutatud hinnangu põhjal tehakse kindlaks summa, mille võrra teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida järgmistel eesmärkidel:

- a) taastada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni esimese taseme põhiomavahendite suhtarv või vajaduse korral määrata kindlaks sildasutuse suhtarv, võttes arvesse artikli 76 lõike 1 punkti d kohaselt fondist tehtavaid kapitalimakseid;
- b) säilitada turu piisav usaldus kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse vastu, võttes arvesse kõiki tulevikus ebakindla sündmuse korral tekkida võivaid kohustusi või ebakindla ajastuse või summaga kohustusi, mida ei ole alla hinnatud ega konverteeritud, ning võimaldada sellel finantsinstitutsioonil vähemalt ühe aasta jooksul jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks on talle direktiivi 2013/36/EL või 2014/65/EL kohaselt antud tegevusluba.

Kui kriisilahendusnõukogu kavatseb kasutada artiklis 26 osutatud vara eraldamise vahendit, võetakse summa puhul, mille võrra teisendatavaid kohustusi on vaja vähendada, asjakohasel juhul arvesse usaldusväärset hinnangut vara valitsemise ettevõtja kapitalivajaduste kohta.“

27) Artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Koostöökohustus ja teabevahetus“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kriisilahendusnõukogu, nõukogu, komisjon, EKP, liikmesriikide kriisilahendusasutused ja liikmesriikide pädevad asutused teevad oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täites tihedat koostööd, eelkõige artiklites 8–29 sätestatud kriisilahenduse kavandamise, varase sekkumise ja kriisilahenduse etappide puhul. Nad annavad üksteisele kogu teabe, mis on vajalik nende vastavate ülesannete täitmiseks, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2a, 2b ja 2c osutatud teabe.“;

c) lisatakse järgmised lõiked:

„2a. Kriisilahendusnõukogu, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teevad tihedat koostööd ja esitavad üksteisele kogu teabe, mis on vajalik nende vastavate ülesannete täitmiseks.

2b. EKP ja teised Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) liikmed teevad kriisilahendusnõukoguga tihedat koostööd ja esitavad talle kogu teabe, mis on vajalik kriisilahendusnõukogu ülesannete täitmiseks, sealhulgas teabe, mille nad on kogunud Euroopa Keskpankade Süsteemi ja EKP põhikirja kohaselt. Sellise teabevahetuse suhtes kohaldatakse artikli 88 lõiget 6.

2c. Määratud asutused ja hoiuste tagamise skeemid teevad kriisilahendusnõukoguga tihedat koostööd. Need määratud ametiasutused, hoiuste tagamise skeemid ja kriisilahendusnõukogu esitavad üksteisele kogu teabe, mis on vajalik nende vastavate ülesannete täitmiseks. Määratud asutuste ja hoiuste tagamise skeemide suhtes kohaldatakse artiklis 88 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõudeid.“;

d) lõiked 6 ja 7 asendatakse järgmisega:

- „6. Kriisilahendusnõukogu püüab teha tihedat koostööd iga avaliku sektori finantsabi vahendiga, sealhulgas Euroopa Finantsstabiilsuse Fondiga (EFSF) ja Euroopa stabiilsusmehhanismiga (ESM), eelkõige kõigil järgmistel juhtudel:
- a) artikli 27 lõikes 9 osutatud erandjuhtudel ja juhul, kui sellisest vahendist on antud või tõenäoliselt antakse otsest või kaudset finantsabi osalevas liikmesriigis asutatud ettevõtjale;
 - b) kui kriisilahendusnõukogu on sõlminud kokkuleppe fondi rahastamiseks vastavalt artiklile 74.
7. Kriisilahendusnõukogu sõlmib vajaduse korral EKP ja EKPSi teiste liikmete, liikmesriikide kriisilahendusasutuste, liikmesriikide pädevate asutuste, määratud asutuste ja hoiuste tagamise skeemidega vastastikuse mõistmise memorandumid, milles kirjeldatakse üldiselt nende omavahelist koostööd käesoleva artikli lõigete 2–2c ja 4 ning artikli 74 teise lõigu alusel nende liidu õiguses sätestatud vastavate ülesannete täitmisel. Memorandum vaadatakse korrapäraselt läbi ja avaldatakse kooskõlas ametisaladuse hoidmise nõuetega.“

28) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 30a

Automatiseeritud keskmehhanismides hoitav teave

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849* artikli 32a kohaselt loodud automatiseeritud keskmehhanisme kasutavad asutused esitavad kriisilahendusnõukogule viimase taotluse korral teabe nende klientide koondarvu kohta, kelle ainus või peamine panganduspartner on käesoleva määruse artiklis 2 osutatud ettevõtja.
2. Kriisilahendusnõukogu nõuab lõikes 1 osutatud teavet üksnes juhtumipõhiselt ja kui see on vajalik ja proportsionaalne tema käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmiseks.
3. Kriisilahendusnõukogu jagab lõike 1 kohaselt saadud teavet liikmesriikide asjaomaste kriisilahendusasutustega nende käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmise kontekstis.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).“

29) Artiklisse 31 lisatakse järgmine lõige:

„3. Käesoleva määruse artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul ning käesoleva määruse artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud, konsulteerivad liikmesriikide kriisilahendusasadusused kriisilahendusnõukoguga enne direktiivi 2014/59/EL artikli 86 kohast tegutsemist.

Liikmesriikide kriisilahendusasadusused kehtestavad kriisilahendusnõukogule konsulteerimistaotlusele vastamiseks asjakohase tähtaja, mis ei ole lühem kui kaks tööpäeva pärast liikmesriigi kriisilahendusasaduse taotluse esitamist. Kui kriisilahendusnõukogu ei esita selle tähtaja jooksul oma seisukohti ega taotle tähtaja pikendamist, eeldatakse, et kriisilahendusnõukogul ei ole märkusi.“

30) Artikli 32 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui konsolideerimisgruppi kuuluvad nii osalevates kui ka mitteosalevates liikmesriikides või kolmandates riikides asutatud ettevõtjad, esindab kriisilahendusnõukogu osalevate liikmesriikide riiklikke kriisilahendusasadusi mitteosalevate liikmesriikide või kolmandate riikidega konsulteerimises ja nendega tehtavas koostöös kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artiklitega 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 ja 88–92, ilma et see piiraks mis tahes käesoleva määruse kohaselt vajalikku nõukogu- või komisjonipoolset heakskiitu.“

31) Artiklit 34 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Kriisilahendusnõukogu võib, kasutades tõhusalt ära kogu teavet, mis on EKP-le juba kättesaadav, sealhulgas EKPSi ja Euroopa Keskpanga põhikirja kohaselt EKPSi liikmete kogutud teave, või kogu teavet, mis on kättesaadav liikmesriikide pädevatele asutustele, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule, Euroopa Pangandusjärelevalvele, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele või Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele, nõuda liikmesriikide kriisilahendusasutuste kaudu või pärast liikmesriikide kriisilahendusasutuste teavitamist otse järgmistelt juriidilistelt või füüsilistelt isikutelt kogu teavet, mis on vajalik tema ülesannete täitmiseks, kriisilahendusnõukogu nõutud korras ja vormis:“;

b) lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

„5. Kriisilahendusnõukogu, EKP, EKPSi liikmed, liikmesriikide pädevad asutused, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning liikmesriikide kriisilahendusasutused võivad koostada vastastikuse mõistmise memorandumi, milles on sätestatud teabevahetuse kord. Teabevahetust kriisilahendusnõukogu, EKP ja teiste EKPSi liikmete, liikmesriikide pädevate asutuste, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning liikmesriikide kriisilahendusasutuste vahel ei loeta ametisaladuse hoidmise nõuete rikkumiseks.

6. Liikmesriikide pädevad asutused, EKP, EKPSi liikmed, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning liikmesriikide kriisilahendusasutused teevad kriisilahendusnõukoguga koostööd, et kontrollida taotluse esitamise ajal, kas nõutav teave on osaliselt või tervikuna juba kättesaadav. Kui selline teave on kättesaadav, esitavad liikmesriikide pädevad asutused, EKP ja teised EKPSi liikmed, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve või liikmesriikide kriisilahendusasutused selle teabe kriisilahendusnõukogule.“

- 32) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 41a

Läbivaatamine Euroopa Liidu Kohtus

Euroopa Liidu Kohtul on täielik pädevus läbi vaadata otsuseid, millega kriisilahendusnõukogu on määranud trahve või sunniraha. Euroopa Liidu Kohus võib määratud trahvi või sunniraha tühistada või selle summat vähendada või suurendada.“

- 33) Artiklit 43 muudetakse järgmiselt:

- a) lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„aa) artikli 56 kohaselt ametisse nimetatud aseesimees;“;

- b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Igal liikmel, sealhulgas esimehel ja aseesimehel, on üks hääl.“

34) Artiklit 45 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Läbipaistvus ja aruandekohustus“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Kriisilahendusnõukogu avaldab oma põhimõtted, suunised, üldised juhised ja personali töödokumendid kriisilahenduse kohta üldiselt ning ühtse kriisilahenduskorra raames kohaldatavate kriisilahenduse tavade ja meetodikate kohta, kui sellise avaldamisega ei kaasne konfidentsiaalse teabe avalikustamist. Avaldamisnõuet ei kohaldata dokumentide suhtes, mis sisaldavad suuniseid või juhiseid sisemistele kriisilahendusmeeskondadele, ega muude dokumentide suhtes, mis on koostatud üksnes sisemiseks teabevahetuseks ühtse kriisilahenduskorra raames.“

35) Artikli 50 lõike 1 punkt n asendatakse järgmisega:

„n) kui personalieeskirjadest või teenistustingimustest ei tulene teisiti, nimetab ametisse peaarvepidaja ja siseaudiitori, kes on oma ülesannete täitmisel sõltumatud;“.

36) Artiklit 53 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kriisilahendusnõukogu täitevistungil osalevad nõukogu esimees, aseesimees ja neli artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liiget. Kriisilahendusnõukogu täitevistung tuleb kokku vastavalt vajadusele.“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Artikli 43 lõike 1 punktides a, aa ja b osutatud kriisilahendusnõukogu liikmed tagavad, et kriisilahendusotsused ja -meetmed on kriisilahendusnõukogu täitevistungite eri koosseisude üleselt sidusad, asjakohased ja proportsionaalsed, eelkõige seoses fondi kasutamisega.“

37) Artiklit 54 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Oma käesoleva artikli lõike 1 kohaste ülesannete täitmisel teeb kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil järgmist:“;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„f) viib lõikes 2a sätestatud menetluse kohaselt läbi konsultatsioone seoses suuniste, üldiste juhiste ja muude ühtse kriisilahenduskorra raames kasutatavate üldkohaldatavate vahenditega, milles määratakse kindlaks, kuidas kriisilahendusnõukogu kavatseb käesolevat määrust rakendada.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Lõike 2 punkti f kohaldamisel järgitakse järgmist menetlust:

- a) kriisilahendusnõukogu esitab oma täitevistungil kriisilahendusnõukogu täiskogule eelnõu;
- b) kriisilahendusnõukogu täiskogu tagab, et eelnõu üle konsulteeritakse artikli 43 lõike 1 punktis c osutatud kriisilahendusnõukogu liikmetega;
- c) kriisilahendusnõukogu vaatab oma täitevistungil läbi kõik punktis b osutatud konsulteerimise käigus esitatud märkused;
- d) pärast märkuste läbivaatamist esitab kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil oma hinnangu nende märkuste kohta kriisilahendusnõukogu täiskogule arutamiseks;

- e) kriisilahendusnõukogu teeb oma täitevistungil otsuse eelnõu lõpliku versiooni kohta pärast punktis d osutatud arutelu ja pärast kõigi saadud märkuste igakülgset kaalumist.

Kriisilahendusnõukogu esitab oma täitevistungil kriisilahendusnõukogu täiskogule asjakohased põhjendused käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud vahendi suhtes tehtud valikute kohta. Nende põhjenduste kokkuvõte avaldatakse artikli 45 lõikes 2 osutatud kriisilahendusnõukogu aastaaruandes.“

38) Artikli 55 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

- „1. Kui arutletakse eraldi ettevõtja üle või konsolideerimisgrupi üle, kes on asutatud vaid ühes osalevas liikmesriigis, ja kui kõik artikli 53 lõigetes 1 ja 3 osutatud liikmed ei suuda jõuda esimehe määratud tähtajaks konsensusliku kokkuleppeni, teevad esimees, aseesimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed otsuse lihthäälteenamusega.
2. Kui arutletakse piiriülese konsolideerimisgrupi üle ja kui kõik artikli 53 lõigetes 1 ja 4 osutatud liikmed ei suuda jõuda esimehe määratud tähtajaks konsensusliku kokkuleppeni, teevad esimees, aseesimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed otsuse lihthäälteenamusega.“

39) Artiklit 56 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) kriisilahendusnõukogu esialgse eelarve projekti ja eelarve projekti koostamine vastavalt artiklile 61 ning kriisilahendusnõukogu eelarve täitmine vastavalt artiklile 63;“;

b) lõike 5 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„5. Esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametiaeg on viis aastat. Ametiaega ei pikendata.“;

c) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Esimees, aseesimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed jäävad ametisse, kuni nimetatakse ametisse nende järglased ja nad on asunud täitma oma ülesandeid kooskõlas käesoleva artikli lõikes 6 osutatud nõukogu otsusega.“;

d) lõige 8 jäetakse välja.

40) Artikkel 61 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 61

Eelarve koostamine

1. Esimees koostab iga aasta 31. märtsiks kriisilahendusnõukogu järgmise aasta esialgse eelarve projekti, mis sisaldab kriisilahendusnõukogu järgmise aasta tulude ja kulude eelarvestust koos ametikohtade loetelu kavandiga, ning esitab selle kriisilahendusnõukogu täiskogule.

Kriisilahendusnõukogu täiskogu kohandab vajaduse korral kriisilahendusnõukogu esialgset eelarve projekti ja ametikohtade loetelu kavandit.

2. Kriisilahendusnõukogu täiskogus vastu võetud esialgse eelarve projekti alusel koostab esimees kriisilahendusnõukogu eelarve projekti ja esitab selle kriisilahendusnõukogu täiskogule vastuvõtmiseks.

Iga aasta 30. novembriks kohandab kriisilahendusnõukogu täiskogu vajaduse korral esimehe esitatud eelarve projekti ning võtab vastu kriisilahendusnõukogu lõpliku eelarve koos ametikohtade loeteluga.“

41) Artikli 62 lõige 3 asendatakse järgmisega:

- „3. Kriisilahendusnõukogu täiskogu vastutab sisekontrollistandardite vastuvõtmise ning siseaudiitori ülesannete täitmiseks sobivate sisekontrollisüsteemide ja -menetluste kehtestamise eest.“

42) Artikli 69 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui kasutada olevad rahalised vahendid ei ole käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud sihttaseme saavutamiseks piisavad, kogutakse artikli 70 kohaselt arvutatud *ex ante* osamakseid kuni sihttaseme saavutamiseni. Kriisilahendusnõukogu võib artikli 70 kohaselt kogutavate *ex ante* osamaksete kogumist kuni kolme aasta võrra edasi lükata, tagamaks et kogutav summa ulatuks summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuludega, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta oluliselt kriisilahendusnõukogu suutlikkust kasutada fondi vahendeid vastavalt 3. jaole. Kui kasutada olevaid rahalisi vahendeid on alla kahe kolmandiku sihttasemest, määratakse osamaksed tasemel, mis võimaldab saavutada sihttaseme mõistliku aja jooksul, mis ei ületa kuut aastat.

Kui aga fondi viimase kolme aasta summaarne puhaskasutus, mida on võimaldanud hoiuste tagamise skeemide osalus kooskõlas artikli 79 lõikega 4, jõuab künniseni, mis on 20 % fondi sihttasemest, ning kasutada olevad rahalised vahendid on vähenenud vähem kui kahe kolmandikuni sihttasemest, määratakse selliseks kasutamiseks vajalikud *ex ante* osamaksed tasemel, mis võimaldab saavutada sihttaseme kümne aasta jooksul.

Ex-ante osamaksete kehtestamisel võetakse igakülgset arvesse majandustsükli faasi ja protsükliliste osamaksete võimalikku mõju käesoleva lõike kontekstis iga-aastaste osamaksete kehtestamisele.“

43) Artiklit 70 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kasutada olevad rahalised vahendid, mida tuleb arvesse võtta artiklis 69 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata tagasivõtmatuid maksekohustusi, mis on täielikult tagatud kolmandate isikute õigustega koormamata madala riskiga varast tagatisega, on vabalt kasutatavad ja ette nähtud kasutamiseks üksnes kriisilahendusnõukogu poolt artikli 76 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Tagasivõtmatute maksekohustuste osa ei tohi olla suurem kui 30 % käesoleva artikli kohaselt kogutud osamaksete kogusummast. Selle piirmäära piires määrab kriisilahendusnõukogu igal aastal kindlaks tagasivõtmatute maksekohustuste osa käesoleva artikli kohaselt sissenõutavate osamaksete kogusummast.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Kriisilahendusnõukogu nõuab sisse käesoleva artikli lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused, kui fondi kasutamine on vajalik vastavalt artiklile 76.

Kui ettevõtja ei kuulu enam artikli 2 kohasesse kohaldamisalasse, tühistab kriisilahendusnõukogu käesoleva artikli lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused ja nende kohustuste tagatis tagastatakse.

Võttes arvesse vajadust säilitada või taastada fondi kasutada olevate rahaliste vahendite piisav tase, on kriisilahendusnõukogul teises lõigus osutatud juhtudel õigus määrata tagasivõtmatute maksekohustuste tühistamise korral kindlaks osamakse, mille teises lõigus osutatud ettevõtja teeb fondi kriisilahendusnõukogu otsuses sätestatud vormis, tingimustel ja ajakava kohaselt.

Kolmandas lõigus osutatud osamakse ei ületa teise lõigu kohaselt tühistatud tagasivõtmatute maksekohustuste summat.“

44) Artikli 71 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Erakorraliste *ex post* osamaksete kogusumma aasta kohta ei ole suurem kui kolm korda 12,5 % artiklis 69 sätestatud sihttasemest.“

45) Artiklisse 74 lisatakse järgmine lõik:

„Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni ja EKPd niipea, kui ta leiab, et võib olla vajalik võtta kasutusele vastavalt käesolevale artiklile fondi rahastamiseks sõlmitud kokkulepped, ning esitab komisjonile ja EKP-le kogu teabe, mida on vaja nende ülesannete täitmiseks seoses selliste rahastamise kokkulepetega.“

46) Artiklit 76 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) et maksta hüvitist aktsionäridele ja võlausaldajatele või hoiuse tagamise skeemile artikli 79 lõike 1 punktis a ja artikli 79 lõikes 6 osutatud juhtudel, kui pärast artikli 20 lõike 5 kohast hindamist on nad kandnud suuremat kahjumit, kui see, mida nad oleksid kandnud pärast artikli 20 lõike 16 kohast hindamist tavalises maksejõuetusmenetluses toimunud likvideerimise korral;“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Lõike 3 kohaldamisel tühistatakse kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni juhtorgani ja kõrgema juhtkonna hetkel ametis olevate ja endiste liikmete muutuvtasu – sealhulgas vabatahtlikud pensionihüvitised – finantsinstitutsiooni maksejõuetuse eelsete perioodide eest, mida ei ole välja makstud või millele ei ole enne kriisilahenduse meetme võtmise otsuse tegemist tekkinud nõudeõigust. Muutuvtasu, sealhulgas vabatahtlikud pensionihüvitised, millele on tekkinud nõudeõigust või mis maksti välja 24 kuu jooksul enne kriisilahenduse meetme võtmise otsuse tegemist juhtorgani ja kõrgema juhtkonna hetkel ametis olevatele ja endistele liikmetele, tagastatakse või makstakse nende poolt tagasi, välja arvatud juhul, kui nad tõendavad, et nad ei osalenud tegevuses, mis põhjustas kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni maksejõuetuse või aitas sellele kaasa, ega olnud selle tegevuse eest vastutavad.

Käesolevat lõiget ei kohaldata muutuvtasu, sealhulgas vabatahtlike pensionihüvitiste suhtes, mida reguleeritakse kollektiivlepinguga.“;

c) lisatakse järgmised lõiked:

- „5. Kui artikli 22 lõike 2 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendeid kasutatakse selleks, et anda üle ainult osa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varast, õigustest või kohustustest, on kriisilahendusnõukogul õigus esitada järelejääva ettevõtja vastu nõue kulu ja kahjumi osas, mida fond on kandnud käesoleva artikli lõike 1 ja 2 kohaselt kriisilahendusmenetlusse tehtud maksete tõttu seoses kahjumiga, mis muidu oleks tulnud kanda võlausaldajatel.
6. Käesoleva artikli lõikes 5 ja käesoleva määruse artikli 22 lõikes 6 osutatud kriisilahendusnõukogu nõuete rahuldamisjärk on iga osaleva liikmesriigi puhul sama, mis liikmesriikide kriisilahendusrahastute nõuetel asjaomase liikmesriigi riigisisese õiguse kohaselt, millega reguleeritakse tavalist maksejõuetusmenetlust vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 108 lõikele 9.“

47) Artikkel 79 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 79

Hoiuste tagamise skeemide kasutamine kriisilahenduse raames

1. Osalevad liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusnõukogu võtab krediidasutuse suhtes kriisilahenduse meetme ja tingimusel, et selle meetmega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, tehakse asjaomase krediidasutusega seotud hoiuste tagamise skeemist makse järgmistes summades:
 - a) kui artikli 27 lõike 1 esimese lõigu punkti a kohaldamisel rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega, summa, mille ulatuses oleks tagatud hoiused tulnud alla hinnata või konverteerida, et katta kahjum ja rekapiitalseerida kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon vastavalt artikli 27 lõikele 13, kui tagatud hoiused oleksid kuulunud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalasse;
 - b) kui rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit või sildasutuse vahendit eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega, mis viib kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni turult lahkumiseni:
 - i) summa, mis on vajalik, et katta ühelt poolt tagatud hoiuste ja selliste kohustuste, mille nõuete rahuldamisjärk on sama või kõrgem kui tagatud hoiustel, väärtuse ning teiselt poolt saajale üleantavate kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varade väärtuse vahe, ning

- ii) asjakohasel juhul summa, mis on vajalik, et tagada saaja kapitalineutraalsus pärast üleandmist.
2. Käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud juhtudel, kui saajale üleandmine hõlmab hoiuseid, mis ei ole tagatud hoiused ega muud teisendatavad kohustused, ning kriisilahendusnõukogu hinnangul kehtivad asjaomaste hoiuste või kohustuste puhul artikli 27 lõikes 5 osutatud asjaolud, ning kui aktsionäride ning asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanike osalemisega kahjumi katmises ja rekapitalizeerimises ei täideta artikli 27 lõike 7 punktis a sätestatud künnist kriisilahendusrahastute kasutamiseks, tehakse hoiuste tagamise skeemist makse järgmistes summates:
- a) summa, mis on vajalik, et katta ühelt poolt direktiivi 2014/59/EL artikli 108 lõike 1 esimeses lõigus osutatud hoiuste ja selliste kohustuste, mille nõuete rahuldamisjärk on sama või kõrgem kui tagatud hoiustel, väärtuse ning teiselt poolt saajale üleantavate kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varade väärtuse vahe, ning
 - b) asjakohasel juhul summa, mis on vajalik, et tagada üleandmise kapitalineutraalsus saaja jaoks.

Kui hoiuste tagamise skeemist on tehtud makse esimeses lõigus osutatud juhtudel, hoidub kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon osaluste omandamisest teistes ettevõtjates ning väljamaksete tegemisest seoses esimese taseme põhiomavahenditega või maksetest täiendavatelt esimese taseme omavahendite instrumentidelt ning muust tegevusest, mis võib põhjustada vahendite väljavoolu.

3. Kui hoiuste tagamise skeemi vahendeid kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisel kooskõlas lõike 1 punktiga a, et toetada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapiitalizeerimist, annab hoiuste tagamise skeem oma osalused kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsiates või muudes omandiõiguse instrumentides erasektorile üle niipea, kui majanduslikud ja finantsolud seda võimaldavad.

Hoiuste tagamise skeem turundab esimeses lõigus osutatud aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid avalikult ja läbipaistvalt. Sellise müügi korral ei esitata aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide kohta sisuliselt eksitavat teavet, ühtki võimalikku omandajat ei asetata teiste võimalike omandajatega võrreldes ebasoodsamasse olukorda ning müük toimub kaubanduslikel tingimustel.

4. Käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu kohast hoiuste tagamise skeemi osalust üleandmises, mis hõlmab hoiuseid, mis ei ole tagatud hoiused või muud teisendatavad kohustused, võetakse artikli 27 lõike 7 punktis a sätestatud künnise arvutamisel arvesse, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
- a) kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varade koguväärtus individuaalsel alusel ei ületa 80 miljardit eurot;
 - b) kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon ei ole 24 kuu jooksul enne kriisilahenduse meetme võtmise otsuse tegemist määratud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas või kriisilahenduse kavas likvideerimissubjektina;
 - c) kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõlblikud kohustused ning kohustused, mis ei kvalifitseeru enam kõlblikeks kohustusteks, sest need ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72c lõikes 1 sätestatud tingimusele, välja arvatud need kõlblikud kohustused, mille puhul kehtivad kriisilahendusnõukogu arvates käesoleva määruse artikli 27 lõikes 5 osutatud asjaolud, on kahjumi katmiseks ja rekapiitalseerimiseks täielikult ära kasutatud;
 - d) kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni puhul on artikli 12 lõikes 1 osutatud nõude tase vähemalt võrdne artikli 12d lõikes 5a osutatud tasemega;

- e) kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon ei ole rikkunud artikli 12a lõike 2 punktis a osutatud nõuet, sealhulgas artikli 12k lõigete 1 ja 2 kohaselt määratud vastavaid vahesihhtasemeid, kahel järjestikusel kvartalil nelja-aastase ajavahemiku jooksul, mis lõpeb kuupäeval, mis eelneb kriisilahenduse meetme võtmise otsusele eelnenud kolme täiskvartali esimesele päevale.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti e kohaldamisel, kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus või kriisilahendusnõukogu on kohaldanud vähemalt ühte artikli 12j lõikes 1 osutatud meetet, et käsitleda artikli 12a lõike 2 punktis a osutatud nõude rikkumist, ei võta kriisilahendusnõukogu arvesse selle nõude rikkumist kriisilahenduse meetme võtmise otsusele eelnenud nelja täiskvartali jooksul.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti e ei kohaldata nõuete suhtes, mis tulenevad artikli 12c lõigete 4, 5 või 7 kohaldamisest.

- 5. Kui käesoleva artikli lõigete 2 ja 4 kohane hoiuste tagamise skeemi osalus üleandmises, mis hõlmab hoiuseid, mis ei ole tagatud hoiused ega muud teisendatavad kohustused, koos aktsionäride ning asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanike osalusega kahjumi katmises ja rekapitaliseerimises võimaldab fondi kasutamist, piirdub hoiuste tagamise skeemist tehtav makse summaga, mis on vajalik artikli 27 lõike 7 punktis a sätestatud künnise saavutamiseks. Pärast hoiuste tagamise skeemist makse tegemist kasutatakse fondi kooskõlas fondi kasutamist reguleerivate põhimõtetega, mis on sätestatud artiklites 27 ja 76.

Kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varade koguväärtus jääb individuaalsel alusel vahemikku 30–80 miljardit eurot, ei tohi käesoleva lõike kohaselt hoiuste tagamise skeemist tehtav makse ületada 2,5 % kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid.

6. Kui kohaldatakse käesoleva artikli lõiget 4 ja artikli 27 lõikes 9 sätestatud tingimused on täidetud, panustab hoiuste tagamise skeem täiendava osalusega, mis on võrdne kahjumiga, mida tagatud hoiused oleksid kandnud, kui nad oleksid kandnud kahjumit proportsionaalselt kahjumiga, mida kannavad võlausaldajad, kellel on riiklikus maksejõuetusmenetluse nõuete hierarhias sama nõuete rahuldamisjärk.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud hoiuste tagamise skeemi täiendava osaluse kulud ei tohi ületada kahjumit, mida hoiuste tagamise skeemil oleks tulnud kanda, kui finantsinstitutsioon oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, nagu on hinnanguliselt kindlaks määratud vastavalt artikli 20 lõikele 9.

7. Ühelgi juhul ei ületa hoiuste tagamise skeemi poolt käesoleva artikli kohaselt kriisilahenduse meetmesse tehtava makse kogusumma direktiivi 2014/49/EL artikli 11 e punktis a osutatud summat.

Kui rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit või sildasutuse vahendit kooskõlas käesoleva artikli lõike 1 punktiga b või lõikega 2, ei tohi nendes sätetes osutatud hoiuste tagamise skeemist tehtav makse ületada 62,5 % direktiivi 2014/49/EL artikli 10 lõikes 2 osutatud hoiuste tagamise skeemi sihttasemest.

Määratud asutus võib otsustada, et käesoleva lõike teises lõigus osutatud piirmäära ei kohaldata, kui kriisilahendusnõukogu esitab sellele määratud asutusele põhjenduse, et hoiuste tagamise skeemist tehtav makse, mis on suurem kui 62,5 % selle sihttasemest, on vajalik selleks, et vältida negatiivset mõju finantsstabiilsusele või säilitada hoiustajate juurdepääs oma hoiustele.

Kui rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kooskõlas käesoleva artikli lõike 1 punktiga a, ei tohi hoiuste tagamise skeemist tehtav makse ületada kahjumat, mida hoiuste tagamise skeem oleks kandnud, kui finantsinstitutsioon oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, nagu on hinnanguliselt kindlaks määratud vastavalt artikli 20 lõikele 9.

Taotluse korral teavitab hoiuste tagamise skeem kriisilahendusnõukogu viivitamata esimeses ja teises lõigus osutatud summadest.

8. Kriisilahendusnõukogu määrab käesoleva artikli kohaselt kindlaks hoiuste tagamise skeemist tehtava makse suuruse ning teavitab oma otsusest määratud asutust ja hoiuste tagamise skeemi. Hoiuste tagamise skeem rakendab seda otsust viivitamata.
9. Kui kriisilahendusmenetluses olevas finantsinstitutsioonis olevad kõlblikud hoiused antakse üle teisele ettevõtjale kas ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi abil, ei ole hoiustajatel direktiivi 2014/49/EL kohaselt nõudeid hoiuste tagamise skeemi vastu seoses kriisilahendusmenetluses olevas finantsinstitutsioonis olevate hoiuste mis tahes osaga, mis ei ole üle antud, tingimusel et nende üle antud hoiuste summa on võrdne kõnealuse direktiivi artiklis 6 sätestatud hoiuste tagamise koguulatusega või sellest suurem.
10. Kui hoiuste tagamise skeem osaleb kriisilahenduse meetmes, kohaldatakse artikli 76 lõiget 3a.
11. Kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni puhul, mille varade koguväärtus on individuaalsel alusel 30–80 miljardit eurot, on lõike 4 kohane hoiuste tagamise skeemi osalus võimaldanud fondi kasutamist, esitab kriisilahendusnõukogu Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande kriisilahendusnõukogu poolt vastu võetud kriisilahendusskeemi kohta, selgitades eelkõige, miks olid hoiuste tagamise skeemi osalus ja fondi kasutamine vajalikud. Aruanne esitatakse kolme kuu jooksul pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist.“

48) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 79a

Fondi ja hoiuste tagamise skeemide summaarne kasutus

1. Kui fondi viimase kolme aasta summaarne puhaskasutus, mida on võimaldanud hoiuste tagamise skeemide osalus kooskõlas artikli 79 lõikega 4, jõuab künniseni, milleks on 10 % fondi sihttasemest, annab kriisilahendusnõukogu täiskogu suuniseid hoiuste tagamise skeemide osalusega võimaldatud fondi kasutamise kohta. Kriisilahendusnõukogu täitevistung järgib neid suuniseid järgmistes kriisilahendusotsustes seni, kuni fondi vahendid on täielikult ammendunud.

Kriisilahendusnõukogu võtab käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud suunised vastu oma täiskogul kooskõlas artikli 52 lõikega 2.
2. Kui fondi viimase kolme aasta summaarne puhaskasutus, mida on võimaldanud hoiuste tagamise skeemide osalus kooskõlas artikli 79 lõikega 4, jõuab künniseni, milleks on 20 % fondi sihttasemest, teavitab kriisilahendusnõukogu sellest nõukogu ja komisjoni.

Pärast käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud teabe saamist vaatab komisjon läbi järgmise:

- a) hoiuste tagamise skeemide osalust kriisilahenduses, mis võimaldab kasutada fondi kooskõlas artikli 79 lõikega 4, käsitlevate sätete toimimine;
- b) kas artiklites 69, 70 ja 71 sätestatud kord osamaksete sissenõudmiseks pärast seda, kui hoiuste tagamise skeemide osalus on võimaldanud fondi kasutamist, on asjakohane.

Komisjon esitab selle kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Vajaduse korral esitatakse koos aruandega seadusandlik ettepanek.

Artikkel 79b

Aruandlus likviidsuse kohta kriisilahendusmenetluses

Komisjon esitab 31. detsembriks 2026 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande seoses likviidsusega kriisilahendusmenetluses.

Esimeses lõigus osutatud aruandes tehakse kokkuvõtte kriisilahenduse korral likviidsuse pakkumist puudutavast kehtivast korrast, sealhulgas nii era- kui ka avaliku sektori mehhanismidest, ning uuritakse kõige tõhusamaid viise ajutiste likviidsuspuudujääkide kõrvaldamiseks, võttes arvesse kõiki asjakohaseid arengusuundi rahvusvahelisel tasandil. Selles aruandes esitatakse poliitikavariandid.“

49) Artikli 85 lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Iga füüsiline või juriidiline isik, sealhulgas kriisilahendusasutused, võivad esitada kaebuse artikli 10 lõike 10, artikli 11, artikli 12 lõike 1, artiklite 38–41, artikli 65 lõike 3, artikli 71 ja artikli 90 lõike 3 kohase kriisilahendusnõukogu otsuse peale, mis on talle adresseeritud või mis teda otseselt ja isiklikult puudutab.“

50) Artiklit 88 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Käesolev artikkel ei takista kriisilahendusnõukogu, nõukogu, komisjoni, EKPD, liikmesriikide kriisilahendusasutusi ega liikmesriikide pädevaid asutusi, sealhulgas nende töötajaid ja eksperte, jagamast kriisilahenduse meetme kavandamise või rakendamise eesmärgil teavet omavahel ning pädevate ministriumide, keskpankade, määratud asutuste, hoiuste tagamise skeemide, investeringute tagamise skeemide, tavalise maksejõuetusmenetluse eest vastutavate ametiasutuste, kindlustusvaldkonna kriisilahendusasutuste, kindlustusvaldkonna järelevalveasutuste, mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste, Euroopa Pangandusjärelevalve või artikli 33 kohaselt kolmandate riikide asutustega, kes täidavad kriisilahendusasutustega sarnaseid ülesandeid, või järgides rangeid ametisaladuse nõudeid, võimaliku omandajaga.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„8. Käesolev artikkel ei takista kriisilahendusnõukogu avalikustamast oma analüüse või hinnanguid, sealhulgas juhul, kui need põhinevad artiklis 2 osutatud ettevõtjate või muude käesoleva artikli lõikes 6 osutatud ametiasutuste esitatud teabel, kui kriisilahendusnõukogu hinnangul ei kahjusta avalikustamine avaliku huvi kaitset seoses finants-, raha- või majanduspoliitikaga ning kui avalikustamiseks on olemas avalik huvi, mis kaalub üles kõik muud käesoleva artikli lõikes 5 osutatud huvid. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel käsitatakse sellist teabe avalikustamist kriisilahendusnõukogu poolt käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmisena.“

51) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 93a

Üleminekusätted

1. Erandina artikli 12c lõikest 1a võib hoiused, mis on kaasatud enne ... [24 kuud pluss üks päev pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva] ja mis vastavad artikli 12c lõike 1 esimeses lõigus, artikli 12d lõike 2a teises lõigus või artikli 12g lõike 2 punktis a sätestatud tingimustele, arvata omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka kuni ... [36 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

2. Seoses üleminekuperioodidega, mille jooksul ettevõtjad peavad vastavalt sellele, mis on asjakohane, täitma kas käesoleva määruse artiklis 12f või 12g sätestatud nõudeid või käesoleva määruse artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevaid nõudeid, mille kriisilahendusnõukogu on kindlaks määranud enne ... [24 kuud pluss üks päev pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva], ei kohaldata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2026/...⁺ artikli 1 punkti 15 alapunkti a.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EL) 2026/..., millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses varase sekkumise meetmetega, kriisilahenduse eeltingimustega ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega (ELT L, ..., ELI: ...).“

⁺ ELT: palun lisada teksti käesoleva muutmismääruse number ja täiendada vastavat joonealust märkust.

Artikkel 2
Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates ... [24 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Käesoleva määruse artikli 1 punkti 1 alapunkti b, punkte 2, 3 ja 4, punkti 5 alapunkti a, punkti 6 alapunkte a ja b ning alapunkti d alapunkti ii, punkti 7 alapunkti a, punkti 8, punkti 13 alapunkti a alapunkti i ning alapunkti c, punkti 15 alapunkte b ja d, punkti 20 alapunkti d, punkti 20 alapunkti e määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõike 11 osas, punkti 22, punkti 24 alapunkti a alapunkti ii ning alapunkte b ja d, punkti 27, punkte 29–41, punkti 45, punkti 48 määruse (EL) nr 806/2014 artikli 79b osas ning punkte 49 ja 50 kohaldatakse alates ... [üks kuu pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja
